CARTE DE RUGĂCIUNI

Asociația cultural-religioasă
„LUSORTODOXIA”
2013

Redactare şi corectură:

© *Ieromonahul Petru Pruteanu*

www.teologie.net

Spre slava minunatului Dumnezeu…

PREFAȚĂ

Rugăciunea este respirația şi hrana sufletului fără de care omul, creat de Dumnezeu şi spre comuniunea cu El, nu poate trăi. Necesitatea rugăciunii este simțită mai ales în momentele grele ale vieții, şi Dumnezeu răspunde nevoilor noastre, dacă cerem cu credință şi nădejde. Ar fi însă mai corect ca fiecare creştin să se roage permanent – şi la bine şi la rău – mulțumind lui Dumnezeu pentru toate.

Rugăciunea creştinului nu trebuie să fie niciodată formală sau grăbită, ci fiecare cuvânt trebuie rostit rar şi pătrunzător, ca mintea şi inima să reuşească să intre în acest dialog tainic cu Dumnezeu. O condiție importantă pentru rugăciune este ca omul să fie împăcat cu toți şi să-şi recunoască starea de păcătoşenie în fața lui Dumnezeu, pentru care să ceară iertare şi milă de la El.

Rugăciunea poate decurge mai bine şi mai cu folos dacă şi condițiile exterioare sunt favorabile. Este important ca fiecare creştin să aibă un ungheraş cu icoane (preferabil orientat spre răsărit) şi acolo să-şi facă rugăciunile de dimineață şi de seară; în caz de nevoie însă, ne putem ruga oriunde şi oricum, chiar şi fără icoane. De asemenea este bine ca în fața icoanelor să aprindem o lumânare sau o candelă, iar sunetele şi gălăgia exterioară, atât cât ne stă în putință, să le înlăturăm sau să nu le băgăm în seamă, pentru a ne putea aduna mintea şi a o concentra doar la rugăciune.

Un alt aspect la care trebuie să ne oprim se referă la înseşi cuvintele rugăciunii. În principiu, lui Dumnezeu ne putem ruga cu orice cuvinte şi în orice limbă, numai că în rugăciunile improvizate ale creştinilor (mai ales ale celor mai „îndepărtați de Biserică”) se pot strecura multe greşeli care pot face rugăciunea greşită şi „ineficientă”. De aceea Biserica recomandă anumite rugăciuni concrete: fie de inspirație biblică – cum sunt Psalmii sau

„Tatăl nostru…”, fie rugăciuni scrise de anumiți Sfinți, care prin viața lor au bine-plăcut lui Dumnezeu, devenind pentru noi modele duhovniceşti demne de urmat. Iată de ce Biserica reeditează la nesfârşit diferite cărți de rugăciuni, pentru ca creştinii să se roage „corect” şi „suficient”, urmând exemplu Sfinților. Astfel de cărți cu rugăciuni trebuie să existe în fiecare casă, dar ele trebuie şi folosite în fiecare zi de membrii familiei şi nu pur şi simplu „ținute la icoane”. Nu ne este de nici un folos dacă avem una sau mai multe cărți de rugăciuni în casă, dar nu ne rugăm din ele; ba chiar ne osândim, căci avem toate posibilitățile şi mijloacele de a ne ruga, dar nu vrem să o facem. Iar Dumnezeu ne va judeca nu doar după fapte, ci şi după gânduri, intenții şi mai ales după posibilitățile noastre de a face o faptă sau alta.

Pentru a fi de folos creştinilor, am hotărât şi să edităm o carte de rugăciuni, dar nu ne-am limitat la retipărirea conținutului după alte cărți, ci am făcut şi unele îmbunătățiri demult aşteptate. Trebuie să se ştie că majoritatea rugăciunilor Bisericii Ortodoxe au fost scrise în limba greacă veche, de aceea, pentru a tipări un text bine tradus şi adecvat limbajului omului contemporan (pentru a fi pe înțelesul acestuia), a trebuit să verificăm fiecare rugăciune după textul grecesc, dar şi după traducerile slavone ale anumitor rugăciuni. În unele locuri a trebuit să facem unele schimbări mai radicale, în altele – unele aproape neobservate. Au rămas şi multe locuri unde am fi dorit să intervenim, dar pentru că oamenii prea mult s-au obişnuit cu o anumită variantă a textului şi de cele mai multe ori o repetă din inerție fără să-i intereseze sensul şi corectitudinea textului, am considerat oportun să lăsăm vechile variante de traducere.

În ce priveşte conținutul cărții, precizăm că din ea au fost scoase toate prevederile legate de prezența preotului la aceste rugăciuni, lăsând strict ceea ce ține de rugăciunea de acasă a credincioşilor de rând. Majoritatea cărților de rugăciuni pur şi

simplu duceau în eroare pe creştini cu acele prevederi, deşi se ştie foarte bine că prezența preotului la rugăciunile obişnuite ale creştinilor este o excepție extrem de rară.

În text vor putea fi observate şi alte mici modificări, poate mai puțin conforme cu obişnuințele noastre. Dar, până la urmă, este vorba de obişnuințe, şi acestea nu trebuie să prevaleze asupra necesității unui text mai corect şi mai clar.

Vă punem deci la dispoziție această carte de rugăciuni, pe care, sperăm, să o folosiți cât mai des, spre folosul şi întărirea duhovnicească a dumneavoastră şi a întregii Biserici Ortodoxe, din care cu toții facem parte.

Pogorârea Duhului Sfânt,
Muntele Athos, 2012

RUGĂCIUNILE DIMINEȚII

După ce creştinul se scoală din pat şi se spală, înainte de a începe vreun lucru, se îndreaptă spre icoane, aprinde candela sau o lumânare, aşteaptă puţine clipe până se linişteşte, apoi cu multă atenţie începe aşa:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinților, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le plineşti, Vistierul bunătăților şi dătătorule de viață, vino şi sălăşluieşte întru noi, şi ne curățeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de 3 ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh; şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curățeşte păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează şi vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă... Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiților noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean. **C**ă a Ta este împărăția şi puterea şi slava în veci. Amin.

(Aceste rugăciuni, numite „rugăciunile începătoare”, se vor pune la începutul fiecărui moment de rugăciune, indiferent de momentul zilei. În perioada de la Paşti până la Înălţarea Domnului, în loc de „Împărare Ceresc” se spune *„Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte viaţă dăruindu-le”* – de 3 ori; iar de la Înălţare până la Pogorârea Sfântului Duh, se trece direc la „Sfinte Dumnezeule...”. În restul anului, „rugăciunile începătoare” se rostesc aşa cum apar ele mai sus.)

Apoi aceste tropare:

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi a îngerilor cântare strigăm Ție, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh…

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne; mintea mea o luminează, inima şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Preasfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fără de veste Judecătorul va veni şi faptele fiecăruia se vor descoperi; însă cu frică să strigăm în miezul nopții: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi rugăciunea aceasta:

Din somn sculându-mă, îți mulțumesc Ție, Preasfântă Treime, că pentru multa Ta bunătate şi îndelungă-răbdare, nu Te-ai mâniat pe mine leneşul şi păcătosul, nici nu m-ai pierdut împreună cu fărădelegile mele, ci ai făcut iubire de oameni după obicei; şi în nesimțirea somnului zăcând eu, m-ai ridicat, ca dis-de-dimineață să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să învăț cuvintele Tale, să

înțeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ți cânt în mărturisirea inimii şi să laud preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniți să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniți să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru (cu trei închinăciuni).

Apoi îndată:

Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulțimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Spălă-mă cu totul de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curățeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea; Ție Unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât îndreptățit eşti întru cuvintele Tale şi la Judecată vei fi biruitor.

Iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea; Tu însă adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăți; spăla-mă-vei şi mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi iarăşi bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale şi cei nelegiuiți la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele, şi limba mea va slăvi dreptatea Ta. Doamne,

buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Căci jertfă de ai fi voit, Ți-aş fi dat, dar nici arderile-de-tot nu le binevoieşti. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul zdrobit; inima zdrobită şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău vițel.

Simbolul credinței (Crezul)

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii: Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi S-a făcut om; Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat; Şi a înviat a treia zi după Scripturi; Şi S-a suit la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui şi iarăşi va să vină, cu slavă, să judece viii şi morții, a Cărui Împărăție nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică; Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor; Aştept învierea morților şi viața veacului ce va să fie. Amin.

Rugăciunea întâia,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, curățește-mă pe mine păcătosul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta, dar izbăveşte-mă de cel viclean şi fă să fie întru mine voia Ta, ca fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică şi să laud preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ție, Mântuitorule, şi înaintea Ta căzând, strig: Nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluieşte, Cel ce Te-ai răstignit de voie, şi pe mine, cel ce zac în lene, degrab mă scoală şi mă mântuieşte, ca să stau înaintea Ta în rugăciuni; iar după somnul nopții să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, şi mă mântuieşte.

Rugăciunea a treia,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Sculându-mă din somn, către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, scap şi spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ție, ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea şi în tot lucrul. Izbăveşte-mă de toate lucrurile rele ale lumii şi de sporirea diavolească, mântuieşte-mă şi mă du întru Împărăția Ta cea veşnică. Că Tu eşti Făcătorul meu şi Purtătorul de grijă şi Dătătorul a tot binele şi în Tine este toată nădejdea mea şi Ție slavă înalț, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, Cel ce cu multă bunătatea Ta şi cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopții

acesteia fără ispită din răutatea pizmaşului, Tu Însuți Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învredniceşte-mă, întru adevărată lumina Ta, să fac voia Ta cu inimă luminată, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea :

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeul puterilor şi a tot trupul, Care între cele de sus locuieşti şi spre cele de jos priveşti; Cel ce încerci inimile şi rărunchii, şi adâncul omului îl ştii cu adevărat; Lumină fără de început şi pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; Însuți, Împărate fără de moarte, primeşte rugăciunile pe care le aducem Ție din gurile noastre cele necurate în acest ceas, îndrăznind la mulțimea milelor Tale. Iartă nouă greşelile cele cu cuvântul, cu lucrul, din ştiință şi din neştiință; curățeşte-ne pe noi de toată întinăciunea trupului şi a duhului, făcându-ne pe noi casă Cinstitului şi Sfântului Tău Duh. Şi ne dăruieşte nouă cu inimi veghetoare şi curate să trecem toată noaptea acestei vieți, aşteptând luminata şi sfânta zi a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu slavă să judece pe toți şi să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflați zăcând şi dormitând, ci priveghind şi sculați în lucrarea poruncilor Lui, şi să fim gata a intra în bucuria şi cămara slavei Lui celei dumnezeieşti, unde este glasul cel neîncetat celor ce Te laudă şi nespusa dulceață a celor ce văd pururea frumusețea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu eşti lumina cea adevărată, Care luminezi şi sfințeşti toate, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a şasea :

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule preaînalte şi Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari şi neînțelese,

slăvite şi prea minunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputinţelor noastre şi spre repaos de ostenelile trupului, mulţumindu-Ţi că nu ne-ai pierdut pe noi cu fărădelegile noastre, ci după obicei Te-ai arătat iubitor de oameni şi dis-de-dimineaţă ne-ai ridicat pe noi, ca să slăvim stăpânirea Ta. Pentru aceea ne rugăm bunătăţii Tale celei neasemănate: luminează ochii gândului nostru şi ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei şi ne deschide gura noastră şi o umple de laudele Tale, ca să putem în linişte a cânta, a lăuda şi a ne mărturisi pururea Ţie – Dumnezeului Celui slăvit în toate şi de toţi – Tatălui Celui fără de început, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şaptea,
a Sfântului Ioan Gură de Aur:

(24 de stihuri, după numărul ceasurilor nopţii şi ale zilei)

Pentru ceasurile nopţii:

1. **D**oamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc.
2. Doamne, izbăveşte-mă de chinurile cele veşnice.
3. Doamne, de am greşit fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, iartă-mă.
4. Doamne, izbăveşte-mă de toată neştiinţa şi uitarea, de toată uşurătatea şi de nesimţirea cea împietrită.
5. Doamne, izbăveşte-mă de toată ispitirea.
6. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea.
7. Doamne, eu ca un om am greşit, iar Tu ca un Dumnezeu îndurător, miluieşte-mă, văzând neputinţa sufletului meu.
8. Doamne, trimite mila Ta în ajutorul meu, ca să preaslăvesc preasfânt numele Tău.

9. Doamne, Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în cartea vieţii şi-mi dăruieşte sfârşit bun.
10. Doamne Dumnezeul meu, deşi n-am făcut nici un bine înaintea Ta, dă-mi, după harul Tău, să pun început bun.
11. Doamne, stropeşte inima mea cu roua harului Tău.
12. Doamne, al cerului şi al pământului, pomeneşte-mă pe mine, păcătosul, ruşinatul şi necuratul robul Tău, întru Împărăţia Ta. Amin.

Pentru ceasurile zilei:

1. **D**oamne, primeşte-mă întru pocăinţă.
2. Doamne, nu mă lăsa pe mine.
3. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită.
4. Doamne, dă-mi cuget bun.
5. Doamne, dă-mi lacrimi şi aducere aminte de moarte şi umilinţă.
6. Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele.
7. Doamne, dă-mi smerenie, curăţie şi ascultare.
8. Doamne, dă-mi răbdare, voie nebiruită şi blândeţe.
9. Doamne, sădeşte în mine rădăcina bunătăţilor şi frica Ta în inima mea.
10. Doamne, învredniceşte-mă să Te iubesc cu tot sufletul şi gândul meu şi să fac în toate voia Ta.
11. Doamne, apără-mă de oamenii gâlcevitori, de diavoli, de patimile trupeşti şi de toate celelalte lucruri necuvioase.
12. Doamne, ştiu că faci precum vrei Tu, deci să fie şi întru mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat eşti în veci. Amin.

Rugăciunea a opta,
către sfântul înger păzitor:

Sfinte îngere, cel ce stai înaintea pătimaşului meu suflet şi a vieții mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de mine pentru neînfrânarea mea. Nu da loc diavolului celui viclean să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor; întăreşte mâna mea cea slabă şi neputincioasă şi mă îndreptează la calea mântuirii. Aşa, sfinte îngere al lui Dumnezeu, păzitorul şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu celui ticălos, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit astăzi şi în toate zilele vieții mele. Acoperă-mă şi mă păzeşte de toată ispita celui potrivnic, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu; şi te roagă pentru mine către Domnul, ca să mă întărească întru frica Sa şi vrednic să mă arate pe mine, robul Său, bunătății Sale. Amin.

Rugăciunea a noua,
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpâna mea de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele şi preaputernicile tale rugăciuni, izgoneşte de la mine ticălosul deznădăjduirea, uitarea, necunoştința, nepurtarea de grijă şi toate gândurile cele întinate, cele rele şi hulitoare de la ticăloasa mea inimă şi de la întunecata mea minte. Şi stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt şi ticălos. Izbăveşte-mă de multe rele şi aduceri-aminte şi năravuri, şi de toate faptele cele rele mă slobozeşte. Că binecuvântată eşti de toate neamurile şi se slăveşte preacinstitul tău nume în vecii vecilor. Amin.

În toate posturile, de luni până vineri (cu excepţia zilelor de sărbătoare), se rocomandă a se zice şi rugăciunea Sf. Efrem Sirul, cu 3 metanii:

Doamne şi Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire şi al vorbirii în deşert nu le da mie! (*o metanie*)

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării şi al dragostei, dăruieşte-le mie, slugii Tale! (o metanie)

Aşa, Doamne, Împărate, dăruieşte-mi ca să-mi văd greşelile mele şi să nu osândesc pe fratele meu; că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin. (o metanie)

Apoi:

Cuvíne-se cu adevărat a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi întru totul fără-prihană, şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără-de-asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă… Şi acum…, Doamne miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinților, Doamne, Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

RUGĂCIUNI PENTRU DIFERITE TREBUINȚE

Dacă este nevoie şi dorinţă, la rugăciunile de dimineaţă şi de seară, înainte de a face sfârşitul acelora, credincioşii pot adăuga şi următoarele rugăciuni:

Rugăciune la începutul lucrului

Doamne Dumnezeul nostru, Care dintru început toate le-ai făcut spre a noastră bucurie şi desfătare, iar noi nemulțumitori fiind şi lipindu-ne mintea de cele zidite de Tine, am uitat de Însuşi Ziditorul tuturor. Pentru aceasta ne-ai rânduit ca prin multă osteneală să câştigăm darurile Tale, zicând prin proorocul Tău David: „Ieşi-va omul la lucrul şi la meşteşugul său până seara". Asemenea şi prin gura fericitului Pavel ai zis: „Cel ce nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce", amintindu-ne că „Fără de Tine nu putem face nimic". Aşadar, Doamne Dumnezeule, cu umilință alerg la bunătatea Ta: ajută-mi mie, păcătosului, cu harul Tău, să săvârşesc lucrul ce-l încep acum şi să-l sfârşesc cu bine, spre slava Ta: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune după sfârşitul lucrului

Doamne, Iisuse Hristoase, Cel ce eşti împlinirea tuturor lucrurilor celor bune, umple de bucurie şi de veselie sufletele noastre, primeşte mulțumirea noastră şi ne dăruieşte toate cele de folos sufletelor şi trupurilor noastre, că a Ta este împărăția şi puterea şi slava, în veci. Amin.

Rugăciune înainte de călătorie

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti Calea, Adevărul şi Viața, şi ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif, şi cu cei doi ucenici care au mers la Emaus, Însuți, Stăpâne, călătoreşte şi cu mine robul tău, binecuvântându-mi drumul. Trimite-mi şi mie înger păzitor ca lui Tobie, ca să-mi fie povățuitor şi apărător şi să mă ferească nevătămat de toată întâmplarea

cea rea. Şi, astfel, cu pace, sănătate şi bună sporire să mă întorc şi toată viața să proslăvesc preacinstitul şi de mare cuviință numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune pentru şcolari

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai sălăşluit în inimile cele curate ale celor doisprezece Apostoli prin harul Preasfântului Duh Care S-a coborât în chipul limbilor de foc şi a deschis gurile lor de au început a grăi în alte limbi, Însuți, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, trimite acelaşi Duh Sfânt peste mine robul Tău, luminează mintea mea şi sădeşte în urechile mele Sfânta Scriptură cea insuflată de Tine precum şi toată învățătura cea bună şi folositoare. Trimite în mintea şi inima mea duhul înțelepciunii, al ştiinței, al evlaviei şi al fricii Tale, duhul cel bun care povățuieşte pe calea cea dreaptă spre înțelegerea şi lucrarea a toată fapta cea bună, spre slava sfântului Tău nume, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale înțelepților Tăi Apostoli şi ale tuturor sfinților. Că Tu eşti luminarea sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ție slavă şi mulțumire înălțăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viață făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru bolnavi

Stăpâne atotțiitorule, Împărate sfinte, Cel ce pedepseşti, dar nu omori, Care întăreşti pe cei neputincioşi şi ridici pe cei căzuți, Cel ce vindeci bolile trupeşti ale oamenilor, rugămu-ne Ție, Dumnezeul nostru: întru milostivirea Ta, cercetează pe robii Tăi *(N)* şi le iartă lor orice au greşit cu voie sau fără de voie; trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare, atinge-Te de trup, potoleşte-le fierbințeala, uşurează-le suferințele şi izgoneşte toată boala. Fii tămăduitor robilor Tăi, ridică-i pe dânşii din patul durerii şi din

aşternutul chinuirii. Dăruieşte-i pe ei sănătoşi şi întregi Bisericii Tale ca să fie bineplăcuţi Ţie şi să facă voia Ta. Că Ţie se cuvine să ne miluieşti şi să ne mântuieşti pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru cei răposaţi

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce întru nădejdea învierii şi a vieţii celei ce va să fie au adormit, părinţi şi fraţi ai noştri (N) şi pe toţi cei care întru dreapta credinţă s-au săvârşit, şi le iartă lor toate greşelile pe care le-au săvârşit cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul. Aşează-i pe ei, Doamne, unde cercetarea feţei Tale veseleşte pe toţi sfinţii Tăi cei din veac. Dăruieşte-le lor şi nouă împărăţia Ta şi împărtăşirea bunătăţilor Tale celor negrăite şi veşnice şi desfătarea vieţii Tale celei nesfârşite şi fericite. Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna celor adormiţi, Hristoase, Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru părintele duhovnic

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, care ai primit rugăciunea desfrânatei şi suspinul tâlharului, primeşte şi rugăciunea mea a păcătosului ce o aduc Ţie pentru părintele meu duhovnicesc, *preotul / ieromonahul* (N), pe care Tu l-ai rânduit să poarte povara păcatelor mele în faţa Ta, precum şi Tu porţi povara întregii lumi în faţa Tatălui Ceresc.

Iartă-i toate greşelile cele de voie şi fără de voie, vindecă-i toată boala şi întinăciunea trupească şi sufletească, cercetează-i neputinţele şi slăbiciunile, căci dintre oameni l-ai ales şi poartă aceeaşi fire ca şi mine. Izbăveşte-l de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, şi de orice ispită. Sporeşte-i înţelepciunea, îndelunga

răbdare, liniştea, pacea şi bucuria. Înmulţeşte-i puterile, sporeşte-i blândeţea şi purtarea de grijă, şi împlineşte toate cele de folos lui. Pune în inima şi în gura lui cuvintele Tale cele mântuitoare, umple-l de har, dă-i minte luminată şi pricepere sfântă. Bine sporeşte în el, Doamne, şi dăruieşte-l sănătos, îndelungat în zile, drept învăţând cuvântul adevărului Tău, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor Tăi. Amin.

Rugăciunea stareţilor de la Optina

Doamne, dă-mi să întâmpin cu linişte sufletească tot ce-mi va aduce ziua de azi. Doamne, dă-mi întru totul să mă supun voii Tale Sfinte.

În tot ceasul acestei zile povăţuieşte-mă şi ajută-mă în toate. Toate câte le voi auzi şi mi se vor întâmpla în această zi, învaţă-mă să le primesc cu suflet liniştit şi cu credinţă tare, după sfântă voia Ta.

În toate cuvintele şi faptele mele călăuzeşte-mi gânduri-le şi simţurile. În toate întâmplările neprevăzute, fă să nu uit că totul este trimis de către Tine.

Doamne, învaţă-mă să mă port cu dreptate şi cu înţelepciune cu toţi fraţii mei, să nu tulbur şi să nu supăr pe nimeni.

Doamne, dă-mi putere să duc povara zilei şi toate câte mi se vor întâmpla în această zi cu pace în suflet.

Doamne, călăuzeşte-mi voia mea şi învaţă-mă să mă rog, să cred, să nădăjduiesc, să rabd, să iert şi să iubesc. Amin.

RUGĂCIUNILE MESELOR

Rugăciune înaintea mesei de dimineață şi prânz:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Tatăl nostru…, Slavă… Şi acum…, Doamne miluieşte (de 3 ori).

Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea şi băutura robilor Tăi, că Sfânt eşti, totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune după masa de dimineață şi prânz:

Mulțumim Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, că ne-ai săturat de bunătățile Tale cele pământeşti; nu ne lăsa lipsiți nici de cereasca Ta Împărăție; ci precum ai venit în mijlocul Apostolilor Tăi, Mântuitorule, pace dându-le lor, aşa vino şi la noi şi ne mântuieşte.

Cuvíne-se cu adevărat a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi întru totul fără-prihană, şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără-de-asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă… Şi acum… **D**oamne miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile sfinților părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

* * *

Rugăciunea înainte de masa de seară

Mânca-vor săracii şi se vor sătura şi vor lăuda pe Domnul; iar cei ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

sau:

Ochii tuturor spre Tine sunt, Doamne, că Tu le dai tuturor hrană la vremea cuvenită. Deschizându-Ți tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți.

Slavă… Şi acum… **D**oamne miluieşte (de 3 ori).

Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea şi băutura robilor Tăi, că Sfânt eşti, totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea după masa de seară

Veselitu-ne-ai pe noi, Doamne, întru făpturile Tale, şi întru lucrurile mâinilor Tale ne-am bucurat; însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia altora pentru rodul de grâu, de vin şi de untdelemn ce li s-a înmulțit. În pace întreg mă voi culca şi voi adormi, căci Tu, Doamne, întru nădejde m-ai aşezat.

Slavă… Şi acum… **D**oamne miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile sfinților părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

După rugăciunile începătoare (vezi la Rugăciunile de dimineaţă), se citesc troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi; miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv, şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Doamne miluieşte (de 12 ori).

apoi, Rugăciunea întâi, către Dumnezeu-Tatăl:

(a Sfântului Macarie cel Mare)

Dumnezeule cel veşnic şi Împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi toate păcatele ce am făcut în această zi: cu lucrul, cu cuvântul şi cu gândul; şi curăţeşte, Doamne, smeritul meu suflet de toată întinăciunea trupului şi a sufletului. Şi-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace ca, sculându-mă din ticălosul meu aşternut, bine să plac preasfântului Tău nume în toate zilele vieţii mele şi să calc pe vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine: pe cei trupeşti şi pe cei

fără de trup. Şi mă izbăveşte, Doamne, de gândurile cele deşarte, care mă întinează şi de poftele cele rele. Că a Ta este împărăţia, puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, către Iisus Hristos:

(a Sfântului Antioh)

Atotţiitorule Cuvinte al Tatălui, Tu singur fiind desăvârşit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihneşte întru mine pururea, Iisuse, Cel ce eşti Păstor bun al oilor Tale. Nu mă da ispitei şarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămânţa putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Cel căruia ne închinăm, Împărate Sfinte, Iisuse Hristoase, păzeşte-mă în timpul somnului cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfinţit pe ucenicii Tăi. Dă-mi, Doamne, şi mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în aşternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înţelegerii sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăţia cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzeşte şi mă ridică, la vreme cuvioasă, spre a Ta slăvire, că preaslăvit eşti cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul Duh în veci. Amin.

Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh:

Doamne, Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhule adevărate, milostiveşte-Te spre mine, păcătosul robul Tău, şi mă miluieşte şi-mi iartă mie, nevrednicului, toate câte am greşit Ţie astăzi cu voie şi fără de voie, cu ştiinţă şi neştiinţă, cu cele din tinereţe şi din obiceiul cel rău, din voie liberă şi din lene; ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de l-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am jignit, sau

de ceva m-am mâniat, sau am minţit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine şi l-am nesocotit, sau pe fratele meu l-am mâhnit, sau m-am certat, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau m-am mâniat, sau, stând la rugăciune, mintea mea s-a abătut la deşertăciunile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau nebuneşte am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumuseţe străină am văzut şi cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cuvine am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, deşi ale mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut şi nu-mi aduc aminte; că acestea toate şi mai mari decât acestea am făcut. Miluieşte-mă, Stăpâne şi Făcătorul meu, pe mine, leneşul şi nevrednicul robul Tău, şi mă uşurează şi mă slobozeşte şi mă iartă, ca un bun şi de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc şi să dorm eu, păcătosul şi necuratul şi ticălosul, şi să mă închin şi să cânt şi să preaslăvesc preacinstit numele Tău, împreună cu al Tatălui şi cu al Unuia-Născut Fiului Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra:

Doamne Dumnezeul nostru, orice am greşit în această zi cu cuvântul, cu lucrul şi cu gândul, ca un bun şi iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace şi fără ispite dăruieşte-mi. Pe îngerul Tău cel apărător îl trimite să mă acopere şi să mă păzească de tot răul. Că Tu eşti păzitorul sufletelor şi al trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea:

Doamne Dumnezeul nostru, în Care am crezut şi al Cărui nume mai mult decât tot numele îl chemăm, dă-ne nouă iertare sufletului şi trupului, celor ce mergem spre somn; păzeşte-ne de

toată nălucirea şi întunecata desfătare; potoleşte pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupeşti şi ne dă în curăţie a vieţui cu lucrurile şi cu cuvintele, ca, dobândind viaţă cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că bine eşti cuvântat în veci. Amin.

Rugăciunea a şasea,
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preacurată şi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Marie, Maica cea bună a Bunului Împărat, varsă mila Fiului Tău şi Dumnezeului nostru spre pătimaşul meu suflet, şi cu rugăciunile Tale mă îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieţii mele fără de prihană să o petrec şi prin tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care eşti una curată şi binecuvântată.

Rugăciunea a şaptea, către Îngerul păzitor:

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu, iartă-mi toate câte am greşit în ziua de astăzi, şi de toată viclenia vrăjmaşului meu celui protivnic mă izbăveşte, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; şi te roagă pentru mine, păcătosul şi nevrednicul rob, ca să mă arăţi vrednic bunătăţii şi milei Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos şi tuturor sfinţilor. Amin.

Condacul Născătoarei de Dumnezeu:

(glasul al 8-lea)

Apărătoarei nebiruite, izbăviţi fiind de cele rele, mulţumiri aducem ţie, Născătoare-de-Dumnezeu, noi robii tăi; Şi ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Fecioară, care eşti pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie:

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperemântul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin:

Stăpâne, Iubitorule de oameni, oare-mi va fi mie patul meu groapă, sau iarăşi îmi vei lumina cu ziuă ticălosul meu suflet? Iată groapa şi moartea îmi stau înainte. De judecata Ta, Doamne, mă tem şi de chinul cel fără de sfârşit; iar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul Dumnezeul meu, pururea Te mânii şi pe Preacurata Maica Ta şi pe toate puterile cereşti şi pe sfântul Înger, păzitorul meu. Şi ştiu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda şi chinul. Dar Te rog, mântuieşte-mă după mulțimea bunătății Tale, că de vei mântui pe cel drept, nu-i lucru mare şi de vei milui pe cel curat, nu-i nici o minune, că sunt vrednici de mila Ta, dar şi spre mine păcătosul să faci minuni cu mila Ta; întru aceasta să arăți iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea bunătatea şi milostivirea Ta cea nespusă; deci precum voieşti, aşa să le rânduieşti.

Apoi, făcând la fiecare cerere închinăciune
sau metanie până la pământ, zi:

Mă închin Ție, Preasfântă Treime, Care eşti o Ființă de viață făcătoare şi nedespărțită: Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte; cred întru Tine şi Te mărturisesc şi Te slăvesc; Îți mulțumesc şi Te laud, Te cinstesc şi Te preaînalț şi Te rog: Miluieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău. (de 3 ori)

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primeşte această puțină rugăciune şi o du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toate puterile cereşti: Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii şi Îngerii, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Sfinte şi mare Proorocule Ioane, Înainte-mergătorule şi Botezătorule al Domnului, cel ce ai pătimit pentru Hristos şi ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile tale.

Sfinților ai lui Dumnezeu: apostolilor, proorocilor, mucenicilor, ierarhilor, cuvioşilor şi drepților, şi toți sfinții care ați pătimit pentru Hristos şi ați câştigat îndrăzneală către Stăpânul, rugați-vă pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile voastre.

Toate sfintele femei: mironosițe, mucenițe şi cuvioase, care ați slujit Mântuitorului Hristos cu dăruire, rugați pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Sfinte îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătății tale şi izgoneşte de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului şi roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Şi apoi, vrând să te aşezi pe aşternut, zi acestea:

Luminează-mi ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă…

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse; izbăveşte-mă de dânsele şi mă mântuieşte, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Şi acum…, al Născătoarei de Dumnezeu:

Preaslăvită Maica lui Dumnezeu, care eşti mai sfântă decât sfinţii îngeri, neîncetat te cântăm cu inima şi cu gura, mărturisind că tu eşti de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat şi te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Rugăciune de pomenire:

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşelile noastre cele de voie şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu ştiinţă şi cele cu neştiinţă, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un bun şi de oameni iubitor.

Pe cei ce ne urăsc pe noi şi ne fac strâmbătate, iartă-i, Doamne. Celor ce ne fac bine, fă-le bine. Fraţilor şi rudeniilor noastre, dăruieşte-le cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pe cei ce sunt întru neputinţă, cercetează-i şi vindecare dăruieşte-le. Cu cei călători, împreună călătoreşte. Celor ce ne ajută şi ne miluiesc pe noi, iertare păcatelor dăruieşte-le. Pe cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii, miluieşte-i după mare mila Ta. Pomeneşte, Doamne, pe cei mai dinainte adormiţi, părinţii şi fraţii noştri, şi-i odihneşte unde luminează lumina feţei Tale. Pomeneşte, Doamne, pe fraţii noştri cei din necazuri şi-i izbăveşte de toată primejdia. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce aduc daruri şi fac bine în sfintele Tale biserici şi le dă lor cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pomeneşte-ne, Doamne, şi pe noi, smeriţii, păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi, şi luminează mintea noastră cu lumina cunoştinţei Tale şi ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, şi ale tuturor sfinţilor Tăi, că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvíne-se cu adevărat a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi întru totul fără-prihană, şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără-de-asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă… Şi acum… **D**oamne miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Când vrei să te culci, zi:

În mâinile Tale, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, îmi dau sufletul meu; Tu mă miluieşte, Tu mă binecuvintează şi viaţă veşnică îmi dăruieşte. Amin.

Apoi, făcându-ţi semnul crucii şi cu rugăciunea pe buze şi în minte adormind, cu nădejde gândeşte-te la ziua judecăţii, cum vei sta înaintea lui Dumnezeu.

RÂNDUIALĂ ÎNAINTE DE SPOVEDANIE

Fiecare creştin trebuie să-şi mărturisească păcatele oridecâte ori simte nevoia (o dată la câteva săptămâni sau cel puţin în cele 4 posturi). Când cineva se mărturiseşte pentru prima dată sau când trece la un alt duhovnic, trebuie să facă o mărturisire generală (din copilărie), urmând ca după aceea să mărturisească doar păcatele pe care le-a făcut de la ultima mărturisire. Problemele care nu ţin de spovedanie trebuie discutate cu preotul aparte, nu în cadrul tainei mărturisirii.

După Rugăciunile începătoare, cel care se pregăteşte pentru a-şi mărturisi păcatele, spune cu toată umilinţa:

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele; Şi sufletul meu s-a tulburat foarte şi Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne; izbăveşte sufletul meu, mântuieşte-mă, pentru mila Ta. Că nu este în moarte cine să Te pomenească pe Tine şi în iad cine Te va lăuda? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda. S-a tulburat de supărare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmaşii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se ruşineze şi să se tulbure foarte toți vrăjmaşii mei; să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrab.

Rugăciune de pocăință

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă şi necuprins în îndurări, Care Singur din fire eşti fără de păcat şi pentru noi Te-ai făcut om fără de păcat, ascultă în ceasul acesta, această rugăciune dureroasă a mea, că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune şi inima

mea s-a tulburat în mine! Tu, Doamne preaînalte, Împărate al cerului şi al pământului, ştii că toată viața mea am pierdut-o în păcate şi, umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Întunecându-mi-se gândul, n-am voit să fac voia Ta cea Sfântă; ci cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut de râs şi de batjocură dracilor, uitând că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asupra păcătoşilor. Apoi căzând în deznădăjduire şi nesimțire, m-am făcut pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine. Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupeşti; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcate. Toate mădularele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra şi a sluji păcatului. Dar de vreme ce eşti mult-milostiv şi aştepți întoarcerea oamenilor, iată şi eu cad la înfricoşatul Tău Divan şi, căzând către Tine, din adâncul sufletului strig Ție: Milostiveşte-te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinței mele, pleacă-Te spre nepriceperea mea, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele să nu le treci cu vederea. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc şi rătăcit fiind, întoarce-mă şi întorcându-mă îmbrățişează-mă şi mă iartă, căci n-ai pus pocăință pentru cei drepți şi n-ai adus iertare celor ce nu greşesc, ci ai rânduit pocăință pentru mine păcătosul, care cu atâtea fapte te-am mâniat. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să văd înălțimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi umilință spre pocăință şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca să merg cu bună nădejde şi cu adevărată şi deplină adeverire la lumea cea de dincolo, lăudând şi binecuvântând totdeauna preasfânt Numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Scurtă învăţătură despre Spovedanie:

Deci, înainte de mărturisirea păcatelor, creştinul va scrie pe o foaie păcatele făcute, pentru a nu lăsa ceva nemărturisit, iar lista de mai jos este menită să-i ajute chiar şi pe cei care se mărturisesc mai des. În cazul în care cineva are de adăugat ceva, acest lucru trebuie făcut neapărat, având mai jos doar un îndrumar general, care nu poate fi valabil pentru toţi creştinii. Cei care nu înţeleg ce înseamnă un anumit păcat sau cât de grav este acesta, să-l întrebe pe preotul duhovnic. Primul şi ultimul aliniat din această mărturisire se vor citi de către fiecare, pentru că ele constituie o introducere şi un sfârşit general valabil pentru toţi.

GHID DE MĂRTURISIRE A PĂCATELOR

Mă mărturisesc eu mult păcătosul/păcătoasa (*numele de botez*) **Domnului nostru Iisus Hristos şi sfinției tale cinstite părinte de toate păcatele mele care le-am făcut de la ultima mărturisire (*sau* din copilărie) şi până acum: cu fapta, cu cuvântul, cu gândul, din ştiință şi din neştiință, cu voie sau fără de voie, din noapte şi din zi…**

Am greşit: având puțină credință şi încredere în Dumnezeu; căzând în ispite şi în nevoi nu m-am supus voii Domnului, ci am cârtit şi am hulit; n-am îngăduială şi răbdare când se face ceva nu după voia mea, m-am lenevit a învăța legea şi poruncile Domnului, nu m-am pocăit cu părere de rău de păcatele făcute şi cu hotărâre de a nu mai greşi, m-am ruşinat şi am ascuns păcatele la mărturisire (*se menționează care anume*); m-am împărtăşit cu sfintele Taine cu nevrednicie; m-am ruşinat a mărturisi că sunt creştin, m-am lenevit a face fapte bune.

Am greşit: cu mândria, cu fudulia, cu slavă deşartă, cu iubirea de sine, cu îndreptățire a de sine şi învinuirea altora, cu îmbuibarea pântecelui, cu beția, cu mâncarea pe ascuns, înainte şi după vreme, cu somn mult, cu iubirea de plăceri, m-am purtat obraznic fără de ruşine; am fumat tutun şi am servit pe alții, mi-

am făcut tatuaje. Am pomenit numele Domnului în deşert, am înjurat, nebuneşte am râs şi am făcut glume pe sama altora, am judecat, am osândit pe nedrept, am clevetit, am mințit.

Am greşit: cu necinstirea sfintelor sărbători, n-am frecventat Sfânta Biserică în duminici şi sărbători; în timpul slujbei am greşit cu neatenția, cu vorbirea şi umblarea prin biserică, cu purtări de sminteală; m-am lenevit a face rugăciunile creştinului de seara şi dimineața, a citi Sfânta Scriptură şi alte cărți de suflet folositoare; n-am împlinit canonul rânduit mie de duhovnic, m-am lenevit a face metanii; am făcut semnul Sfintei Cruci cu neglijență; am încălcat sfintele posturi (cele 4 posturi + zilele de miercuri şi vineri); am pierdut timpul în zadar în fața televizorului şi a calculatorului.

Am greşit: cu necinstirea părinților, nu i-am ascultat, le-am vorbit urât şi am ridicat mâna la ei, nu am purtat grijă de bătrânețile lor, n-am stimat pe cei vârstnici; nu mi-am educat copii în frica Domnului, m-am purtat cu ei aspru sau i-am lăsat în voia lor, n-am purtat grijă de viața lor duhovnicească, i-am îndemnat la păcat, i-am deprins să fure, să mintă ş.a.

Am greşit: cu mânia, cu învrăjbirea, cu invidia cu ură față de aproapele, cu neiertarea, cu neiubirea aproapelui, cu răzbunarea, cu împietrirea inimii; am omorât pe cineva cu voie sau fără voie, am fost părtaş la omor; am putut salva pe cineva, dar m-am temut să-l ajut; am fost pricina morții cuiva; am chinuit şi am ucis animale.

Bărbații: m-am spurcat având scurgere în somn; am oprit zămislirea pruncilor; am impus sau am fost de acord ca soția (*sau* partenera) să facă avort; am lovit soția, am impus-o să facă lucruri urâte; am violat pe cineva.

Femeile: am oprit zămislirea pruncilor; mi-am omorât copilul în pântece făcând avort; am sfătuit pe alții să facă acest păcat sau am căzut de acord; am pierdut copilul în timpul

sarcinii; din neglijență / neştiință m-am împărtăşit în perioada de necurăție lunară; am căutat să ispitesc bărbații prin folosirea machiajului şi/sau prin purtarea hainelor indecente.

Am greşit: primind gânduri spurcate de desfrânare şi nu m-am împotrivit lor, m-am îndulcit în ele; m-am spurcat cu amintiri de păcate şi închipuiri spurcate, am privit filme şi imagini pornografice; m-am spurcat cu aprinderea trupească spre desfrânare; am făcut malahie (masturbare); am curvit sau preacurvit (*după caz, trebuie specificat dacă nu cumva relațiile au avut loc cu rude sau cu persoane de acelaşi sex*); m-am căsătorit fără să mă cunun la Biserică; am avut relații împotriva firii (diferite perversiuni sexuale); nu m-am înfrânat de la relații conjugale în zilele de post, în perioada de sarcină şi de alăptare a pruncului; am iubit şi am căutat plăcerea trupească, m-am desfrânat cu mirosul, cu privirea, cu atingerile şi pipăitul.

Am greşit: cu viclenia, cu fățărnicia, cu minciunile, cu batjocura, cu zgârcenia, cu agonisirea de bogății, n-am făcut milostenie la săraci, n-am ajutat pe cei nevoiaşi, am urât şi am alungat pe cerşetori; am furat şi am luat fără voie lucruri străine, am făcut afaceri murdare, am dat şi am primit mită, am nedreptățit, am făcut mărturie nedreaptă asupra aproapelui; am spus la alții păcate de sminteală, am vorbit vorbe murdare, de ruşine, am jurat de Dumnezeu şi Biserică, am râs de păcatele şi neputințele aproapelui, am smintit pe cei mai mici, am căutat cinste, m-am mărit cu cuvântul, m-am lăudat, m-am pus pe mine pildă altora.

Am greşit: poftind frumusețe străină şi cu dânsa mi-am rănit inima; am avut zavistie văzând bogăția şi bunurile materiale sau spirituale ale aproapelui, am făcut vrăji şi farmece, am despărțit familii, mi-am bătut joc de lucruri sfinte, am crezut în zodii (horoscop); am fost la descântători, vrăjitori şi ghicitori; am plătit slujbe sau m-ar rugat pentru a face rău cuiva, n-am iertat pe cei care mi-au făcut rău, am blestemat pe ei şi pe copiii lor, am

blestemat pe copiii mei, am jurat pe sănătatea lor; am necinstit mormintele răposaților, am batjocorit, am lovit şi am bătut pe cineva la mânie sau din plăcere; am băut sânge de animale, am mâncat animale moarte; am tăgăduit existența lui Dumnezeu, am fost ateu şi am propagat ateismul; m-am înşelat cu ereziile cele spurcate, am fost sectar şi am fost „botezat" la sectari, am depărtat şi pe alții de la dreapta credință, m-am înşelat cu visurile şi cu diferite superstiții, am ascultat muzică satanistă.

Am greşit: cu vederea, cu auzul, cu văzul şi cu toate simțirile mele, dar de toate acestea pe care le-am mărturisit sau din uitare nu le-am mărturisit, mă căiesc îmi pare rău şi mă simt vinovat în fața Domnului şi voiesc ca de acum înainte, cu ajutorul lui Dumnezeu, să nu mai greşesc, iar tu cinstite părinte, iartă-mă, dezleagă-mă şi roagă-te pentru mine păcătosul / păcătoasa.

După ce creştinul şi-a mărturisit păcatele, duhovnicul îi stabileşte, după caz, un canon prin care-i dă o rânduială de rugăciune, post, lectură duhovnicească etc. Creştinul este dator să îndeplinească cu stricteţe, dar şi cu evlavie şi râvnă acest canon, exact aşa cum a fost stabilit. Canonul poate presupune, în cazul unor păcate mai grave, oprirea de la împărtăşirea cu Sfintele Taine pentru un anumit timp (epitimie). Cel oprit de la Împărtăşanie pentru mai mult timp, trebuie totuşi să frecventeze Biserica şi chiar să se mărturisească cât mai des, pentru a-şi vindeca mai uşor boala sufletească cauzată de păcat.

Cel care a primit binecuvântarea de a se împărtăşi, se pregăteşte trupeşte şi duhovniceşte aşa cum a fost sfătuit de duhovnicul său. În anumite situaţii, sub supravegherea şi cu binecuvântarea duhovnicului, creştinul se poate împărtăşi de mai multe ori la rând cu aceeaşi Spovedanie.

PAVECERNIȚA MICĂ

Se obişnuieşte ca orice Canon citit seara, inclusiv Canonul înainte de împărtăşirea cu Sfintele Taine, să se citească în cadrul Pavecerniţei mici, aşa cum se va indica la momentul potrivit.

Pavecerniţa se începe cu rugăciunile începătoare, după care se continuă cu Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă.. Şi acum..; Veniți să ne închinăm…(de 3 ori), Psalmul 50 (vezi la rugăciunile de dimineaţă). Apoi:

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbeşte-Te! Să fie ruşinați şi înfruntați cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinați cei ce-mi grăiesc (cu fățărnicie): "Bine, bine!".

Să se bucure şi să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi cei ce iubesc mântuirea Ta să zică pururea: "Slăvit să fie Domnul!". Iar eu sunt sărac şi sărman; Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în

groapă. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne! La Tine am scăpat, Învață-mă să fac voia Ta, ca Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Şi întru mila Ta vei sfârşi pe vrăjmaşii mei şi vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Doxologia

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte, Atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cela ce ridici păcatul lumii, miluieşte-ne pe noi, Cel ce ridici păcatul lumii. Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi ne miluieşte pe noi. Că Tu eşti Unul Sfânt, Tu eşti Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele bine Te voi cuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul Meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Învredniceşte-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noştri şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci; Amin. Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine-

cuvântat eşti Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale. Binecuvântat eşti Stăpâne, înțelepțeşte-mă cu îndreptările Tale. Binecuvântat eşti Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mânilor Tale nu le trece cu vederea, că Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cred întru-unul Dumnezeu… (caută la Rugăciunile de dimineaţă)

În zilele obişnuite, aici se citeşte Canonul Născătoarei de Dumnezeu (din cadrul Paraclisului) sau orice alt canon, la dorinţă. Dacă însă, în ziua următoare doreşti să te împărtăşeşti, în acest moment trebuie să citeşti întreaga pravilă înainte de împărtăşirea cu Sfintele Taine, în următoarea ordine: (1) Canonul de pocăinţă către Mântuitorul Hristos, (2) Canonul către Născătoarea de Dumnezeu, (3) Canonul către Îngerul păzitor (la dorinţă) şi (4) Canonul înainte de Sfânta Împărtăşanie. Dacă pravila pare prea lungă şi nu se reuşeşte a fi citită seara, Canonul înainte de Sfânta Împărtăşanie poate fi lăsat pentru a doua zi dimineaţa, când se va citi împreună cu cele 10 rugăciuni pregătitoare. Cu binecuvântarea duhovnicului, această pravilă poate fi scurtată sau lungită, în funcţie de persoană şi timpul disponibil. Iar după sfârşitul canonului (sau canoanelor) se spune:

Cuvíne-se cu adevărat a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi întru totul fără-prihană, şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără-de-asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Urmează: Doamne, miluieşte (de 12 de ori) şi următoarele rugăciuni:

Rugăciune de cerere
către Preasfânta Născătoarea de Dumnezeu

Nepătată, neîntinată, fără prihană, Preacurată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul, prin preaslăvită naşterea ta cu oamenii L-ai unit şi firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cereşti ai împreunat-o; ceea ce eşti singură nădejdea celor fără de nădejde şi celor biruiți ajutătoare; grabnică folositoare celor ce aleargă la tine şi tuturor creştinilor scăpare; nu te scârbi de mine, cel păcătos şi întinat, care cu urâte gânduri şi cu cuvinte şi cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut, şi prin lenea dulceților vieții cu voia rob m-am făcut; ci, ca ceea ce eşti Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni, milostiveşte-te spre mine, păcătosul şi întinatul, şi primeşte rugăciunea mea, ce se aduce ție din buze necurate; iar pe Fiul tău şi Stăpânul nostru şi Domnul cu îndrăznirea ta ca o Maică cuprinzându-L, roagă-L să-mi deschidă şi mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătății Sale! Şi trecând greşelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință şi lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Şi fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă şi iubitoare de bine. Întru această viață de acum, caldă folositoare şi ajutătoare, năvălirile potrivnicilor oprindu-le şi la pocăință îndreptându-mă. Şi în vremea ieşirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l şi întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Şi în ziua înfricoşătoarei judecăți de chinurile cele veşnice izbăvindu-mă şi slavei celei negrăite a Fiului tău şi Dumnezeului nostru moştenitor pe mine arătându-mă. Pe care să o şi dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu, Născătoare, prin mijlocirea şi sprijinul tău. Cu harul şi cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului tău, a Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte şi

cu Preasfântul şi Bunul şi de viață făcătorul Duhul Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos

Şi ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului şi sufletului; şi ne păzeşte pe noi de întunecatul somn al păcatului şi de toată întunecata şi cea de noapte patimă a dulceții. Conteneşte întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleşug. Zburdările trupului nostru le potoleşte şi tot gândul nostru cel pământesc şi trupesc adoarme-l. Şi ne dăruieşte nouă, Dumnezeule, minte deşteaptă, cuget curat, inima trează, somn uşor, de toată nălucirea satanei izbăvindu-ne. Scoală-ne pe noi în vremea rugăciunii, întăriți întru poruncile Tale şi pomenirea judecăților Tale întru noi nestricată având-o. Doxologie de toată noaptea ne dăruieşte, ca să cântăm şi să binecuvântăm şi să slăvim preacinstitul şi preaîncuviințatul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Slavă.. Şi acum..; Doamne miluieşte (de 3 de ori)

Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinților, Doamne, Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

CANON DE POCĂINȚĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Alcătuire a Sfântului Teodor Studitul

<u>Cântarea întâia, glasul al 6-lea:</u>

Irmos:

__A__jutor şi acoperitor S-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi preaslăvi pe El, Dumnezeul părinților noştri şi-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Stih: **M**iluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă. (înainte de primul şi al doilea tropar al fiecărei cântări, după Irmos)

Mă cutremur cugetând la ziua cea înfricoşătoare şi negrăită a venirii Tale, şi cu frică mai înainte o văd; ziua în care vei şedea să judeci pe cei vii şi pe cei morți, Dumnezeul meu, Atotputernice.

Glasul Tău cel dorit, care va chema la bucurie pe sfinții Tăi, să-l aud şi eu, ticălosul, şi să aflu nespusa desfătare a Împărăției cereşti.

Slavă...

Să nu intri cu mine la judecată, vădind faptele, cuvintele şi gândurile mele cele rele. Ci cu îndurările Tale, trecând cu vederea răutățile mele, mântuieşte-mă, Atotputernice.

Şi acum..., a Născătoarei:

Roagă-te, Maică Fecioară, către Milostivul Dumnezeu, pentru noi păcătoşii, care greşim în tot ceasul, ca să ne fie nouă milostiv în ziua judecății.

Cântarea a treia:

Irmos:

Întăreşte, Doamne, pe piatra mărturisirii Tale, inima mea care se clatină, că Singur eşti Sfânt şi Domn.

Miluieşte-mă, Doamne, miluieşte-mă, strig Ție, când vei veni cu îngerii Tăi, să răsplăteşti tuturor după vrednicia faptelor.

Întoarce-te, suspină, ticăloase suflete, înainte de a lua sfârşit priveliştea acestei vieți, când va închide Domnul uşa cămării.

Slavă...

Păcătuit-am, Doamne, ca nimeni altul, întrecând pe toți cu greşelile; dar mai înainte de judecată fii mie milostiv, Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei:

Odrăslit-ai, Preacurată, cu naştere fără de sământă, pe Cuvântul cel viu, Care S-a întrupat fără schimbare în pântecele tău. Slavă naşterii tale, Maica lui Dumnezeu.

Şezânda:

Gândesc la ziua cea înfricoşătoare şi plâng de faptele mele cele viclene; cum voi răspunde Împăratului celui nemuritor? Şi cu ce îndrăzneală mă voi uita la Judecătorul, eu dezmierdatul? Milostive Părinte, Fiule Unule-Născut şi Duhule Sfinte, miluieşte-mă.

Slavă...

În valea plângerii, în locul ce ai rânduit, Milostive, când vei şedea să faci judecată dreaptă, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor; ci Te milostiveşte, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Şi acum..., a Născătoarei:

Nădejdea cea bună a lumii, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, al tău ajutor îl cer; milostiveşte-te spre poporul cel ce lesne se primejduieşte, roagă pe milostivul Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată certarea, ceea ce eşti una binecuvântată.

Cântarea a patra:

Irmos:

Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a cutremurat că vrei să te naşti din Fecioară şi să te arăți oamenilor, şi a zis: am auzit glasul Tău şi m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne!

Sosit-a Ziua, iată înaintea uşilor este judecata; suflete, priveghează! Aici se vor aduna împreună conducătorii cu supuşii şi bogații cu săracii, luând fiecare om după vrednicia faptelor.

Când vei despărți pe păcătoşi de cei drepți, judecând lumea, rânduieşte-mă a fi una din oile Tale, alegându-mă dintre capre, Iubitorule de oameni, ca să aud glasul Tău cel binecuvântat.

Slavă...

Auzind cuvintele cele cu plângere ale bogatului în văpaia chinurilor, plâng eu ticălosul şi mă tânguiesc în aceiaşi osândă fiind, dar mă rog: Miluieşte-mă, Mântuitorul lumii, în vremea judecății.

Şi acum..., a Născătoarei:

Fecioară, prunc născând şi curăția păzind, tu cinstită te-ai arătat, născând pe Dumnezeu şi Omul; minunea ta, Fecioară Maică, spăimântează tot auzul şi cugetul.

Cântarea a cincea:

Irmos:

Pe mine, cel ce dis-de-dimineață mă rog, Iubitorule de oameni, Te rog, luminează-mă şi mă îndreptează întru poruncile Tale şi mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Iartă-mă, Doamne, pe mine robul Tău şi să nu mă dai chinurilor celor amare şi demonilor celor cumpliți, între care nu se poate afla odihnă.

Slăbeşte, lasă şi iartă-mi, Doamne, toate câte Ți-am greşit Ție şi să nu mă trimiți în osânda focului şi a ruşinii celei fără de sfârşit.

Slavă...

Fie-Ți milă, Doamne, de zidirea Ta; greşit-am Ție, iartă-mă; că numai Tu din fire eşti curat şi altul afară de Tine nimeni nu este fără întinăciune.

Şi acum..., a Născătoarei:

Întru cinstită naşterea ta cea mai presus de fire, legile firii în chip arătat se dezleagă; că fără de sămânță ai născut pe Dumnezeu Cel născut din Tatăl mai înainte de veci.

<u>Cântarea a şasea:</u>

Irmos:

D*in iadul cel mai de jos am strigat din toată inima către înduratul Dumnezeu, şi m-a auzit şi a scos din stricăciune viața mea.*

La înfricoşătoarea Ta venire, Hristoase, când Te vei arăta din cer şi cărțile se vor deschide, atunci să-Ți fie milă, Mântuitorule, de zidirea Ta.

Nimic nu te va putea ajuta acolo, o suflete, judecător fiind Dumnezeu: nici învățătura, nici meşteşugul, nici mărirea, nici prieteniile; ci numai puterea faptelor.

Slavă...

De porțile iadului izbăveşte-mă, Doamne; mântuieşte-mă de prăpastie şi de întunericul cel adânc, de cele mai de jos ale pământului şi de focul cel nestins, şi de oricare altă pedeapsă veşnică.

Şi acum..., a Născătoarei:

Tu eşti uşa, prin care singur Iisus, Fiul tău, a trecut, Cel ce a intrat şi a ieşit, şi cheile fecioriei nu le-a stricat, Curată; Cel ce a zidit pe Adam.

Condacul, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, pentru ce te îmbogățeşti în păcate? Pentru ce faci voia diavolului? În ce-ți pui nădejdea? Părăseşte-le pe acestea şi te întoarce către Dumnezeu, strigând: Îndurate Doamne, miluieşte-mă pe mine, păcătosul.

Icos:

Gândeşte, suflete al meu, la ceasul cel amar al morții şi la judecata cea înfricoşătoare a Făcătorului Dumnezeu, că îngerii cei întunecați te vor lua pe tine, suflete, şi te vor duce în focul cel de veci. Iar tu, mai înainte de moarte, te pocăieşte, strigând: Miluieşte-mă, Doamne, pe mine, păcătosul.

<u>Cântarea a şaptea:</u>

Irmos:

G*reşit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nu am păzit şi nici nu am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Dar nu ne părăsi pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinților noştri.*

Domnul vine să judece, cine va suferi arătarea Lui? Înfricoşează-te, ticăloase suflete, înfricoşează-te şi-ți găteşte lucrurile tale spre ieşirea ta, ca să afli milostiv şi îndurat pe Însuşi Dumnezeul părinților.

Cad înaintea Ta şi aduc Ție, ca nişte lacrimi, graiurile mele. Am greşit mai mult decât păcătoasa şi fărădelege am făcut ca

nimeni altul pe pământ; dar milostiveşte-Te, Stăpâne, spre făptura Ta, şi la Tine mă cheamă.

Slavă...

Întoarce-te, căieşte-te, descoperă cele ascunse şi, ca David, zi lui Dumnezeu, Celui ce toate le ştie: „De cele ascunse ale mele curățeşte-mă şi mă miluieşte după mare mila Ta".

Şi acum..., a Născătoarei:

Ieşit-a Dumnezeu, Cel preafrumos, din cămara pântecelui tău, ca un împărat îmbrăcat cu haină țesută de Dumnezeu, roşită în vopseaua cea de taină a preacuratului tău sânge, şi împărățeşte tot pământul.

<u>Cântarea a opta:</u>

Irmos:

***P**e Cel pe Care oştile cereşti Îl slăvesc şi de Care se cutremură heruvimii şi serafimii, pe Acela toată suflarea şi toată făptura lăudați-L, binecuvântați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii.*

Când vei judeca Tu, Dumnezeule, cine dintre pământeni, fiind înconjurat de patimi, va putea suferi? Că atunci focul cel nestins şi viermele cel neadormit va cuprinde în veci pe cei osândiți.

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, miluieşte-mă şi mă scapă de focul şi de îngrozirea ce mă aşteaptă pe dreptate la judecată; dar lasă-mă mai înainte de sfârşit să mă pregătesc, prin fapte bune şi prin pocăință.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh,
Dumnezeu.

Când vei şedea Judecătorule, ca un Milostiv, şi vei arăta Hristoase înfricoşătoare slava Ta – o, ce frică va fi atunci! – focul arzând şi toți temându-se de judecata cea de nesuferit.

Şi acum..., a Născătoarei:

Din luminatul tău pântece ieşind Hristos, ca un mire din cămară, a luminat lumină mare celor din întuneric; pentru că strălucind Soarele dreptății, lumea a luminat, curată!

<u>Cântarea a noua:</u>

Irmos:

***N**eînțeles lucru este rodul zămislirii mai presus de fire şi naşterea Maicii celei fără de bărbat, căci naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta toate neamurile pe tine, ca pe o Maică, Mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credință te mărim.*

Domnul vine să-i pedepsească pe păcătoşi şi să-i mântuiască pe cei drepți; să ne înfricoşăm, să plângem şi să ne îndreptăm, căci descoperind cele nearătate şi cele ascunse ale oamenilor, Hristos va răsplăti tuturor după vrednicie.

Să nu mă întoarcă de la fața Ta, mânia urgiei Tale, Doamne, nici să aud glasul Tău cel de blestem trimițându-mă în foc; ci dă-mi să intru şi eu în bucuria cămării Tale celei nestricăcioase, împreună cu sfinții Tăi.

Slavă...

Mintea mi s-a rănit, trupul mi s-a trândăvit, mi se îmbolnăveşte duhul, cuvântul a slăbit, viața a trecut, iar sfârşitul este lângă uşi. Pentru aceasta, ticălosul meu suflet, ce vei face când va veni Judecătorul să cerce ale tale?

Şi acum..., a Născătoarei:

Minunea naşterii tale mă uimeşte, ceea ce eşti cu totul fără prihană; spune cum ai zămislit fără sămânță pe Cel necuprins? Cum ai rămas fecioară, născând ca o maică? Acest lucru peste fire cu credință primindu-l, închină-te Celui născut, căci câte le voieşte le şi poate.

Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos

Doamne Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă şi necuprins în îndurări, Care singur din fire eşti fără de păcat, şi pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă această rugăciune a mea că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune, şi inima mea s-a tulburat în mine. Tu, Doamne, Împărate al cerului şi al pământului, ştii că toată tinerețea mea am cheltuit-o în păcate şi, umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Mintea cu totul mi-am întinat, trupul cu totul l-am spurcat, sufletul cu totul l-am pângărit cu învoirea spre păcat. Cine dar nu mă va plânge pe mine ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am făcut răutate înaintea Ta, întrecând pe toți păcătoşii cei din veac, păcătuind fără de asemănare şi fără de iertare. Însă, de vreme ce eşti milostiv şi mult-milosârd, Iubitorule de oameni, şi aştepți întoarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc înaintea Ta şi din adâncul sufletului strig Ție: milostiveşte-te Doamne, iartă-mă, îndură-te, ajută neputinței mele, ia aminte la glasul rugăciunii mele şi lacrimile mele nu le trece cu vederea. Primeşte-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, pentru că Tu eşti cel care nu doreşti moartea păcătosului. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, Cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi umilință spre pocăință şi zdrobire inimii spre îndreptarea mea, ca primind iertare mulțimii greşelilor mele să proslăvesc milostivirea Ta şi să laud totdeauna Preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

PARACLISUL MAICII LUI DUMNEZEU

Acest Paraclis este o rânduială de rugăciune foarte folositoare adresată Maicii Domnului, care poate fi citită la necesitate, chiar şi în fiecare zi, când poate fiecare. Această rânduială constă din Canonul Născătoarei de Dumnezeu şi alte câteva rugăciuni care se pun înainte şi după Canon. Atunci când Paraclisul este săvârşit în Biserică, cu preot, el poate avea Evanghelie şi alte elemente specifice.

Dacă acest Paraclis este făcut separat, fără a fi încadrat în Rugăciunile de dimineaţă sau Pavecerniţă, el trebuie să înceapă cu Rugăciunile începătoare (vezi la Rugăciunile dimineţii), apoi troparele: *„Către Născătoarea...”*, apoi Ps. 50 şi Canonul, încheind cu rugăciunile finale. Iar dacă este încadrat într-o altă rânduială (de obicei Pavecerniţa), din toată această rânduială se va pune doar Canonul, aşa cum urmează mai jos.

Troparele Paraclisului, gl. al IV-lea

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoşii şi smeriții, şi să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: „Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi neajutorați, că pe tine singură nădejde te-am câştigat.”

Slavă…, Şi acum…

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Urmează Psalmul 50 (vezi la Rugăciunile de dimineaţă), apoi Canonul:

Cântarea întâia

Irmos:

Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israiliteanul striga: „Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm".

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg, căutând mântuire; O, Maică a Cuvântului şi Fecioară, de rele şi de nevoi mântuieşte-mă.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Asupririle chinurilor mă tulbură şi de multe întristări se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniştea Fiului şi Dumnezeului tău, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine, care ai născut pe Mântuitorul şi Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăveşte-mă din nevoi; că la tine scăpând acum îmi tind şi sufletul şi gândul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fiind bolnav cu trupul şi cu sufletul, cercetării celei dumnezeieşti şi purtării tale de grijă învredniceşte-mă, Maica lui Dumnezeu, ceea ce eşti bună şi Născătoarea Celui bun.

Cântarea a treia

Irmos:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Folositoare şi acoperământ vieții mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce eşti izvorul bunătăților şi credincioşilor întărire, una întru tot lăudată.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Te rog, Fecioară, risipeşte-mi tulburarea sufletului şi viforul întristărilor mele; că tu, Mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniştii L-ai născut, ceea ce eşti una preacurată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăşte-o tuturor; că toate le poți, ca ceea ce ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, de Dumnezeu fericită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De neputințe cumplite şi de chinurile bolilor fiind cuprins, Fecioară, ajută-mi; că pe tine te ştiu comoară de tămăduiri neîmpuținată şi necheltuită, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Imn:

Izbăveşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca la un zid nestricat şi folositor.

Cută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Şezânda:

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu deadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu: Stăpână, vino degrab şi ne izbăveşte din nevoi, ceea ce eşti una grabnică folositoare.

Cântarea a patra

Irmos:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Tulburarea patimilor mele şi viforul greşelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, dumnezeiască Mireasă.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l, ceea ce ai născut pe Cel milostiv şi pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndulcindu-ne, Preacurată, de darurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, ştiindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nădejde şi întărire şi zid de scăpare nemişcat câştigându-te pe tine, ceea ce eşti întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a cincea

Irmos:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Umple, Preacurată, inima mea de veselie, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricăcioasă, ceea ce ai născut izvorul veseliei.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Izbăveşte-ne din primejdii, Născătoare de Dumnezeu curată, ceea ce ai născut izbăvirea cea veşnică şi pacea care covârşeşte toată mintea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Risipeşte negura greşelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască şi veşnică.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tămăduieşte, Curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale; şi sănătate, cu rugăciunile tale, dăruieşte-mi.

Cântarea a şasea

Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele; că de rele s-a umplut sufletul meu şi viața mea s-a apropiat de iad, şi ca Ioná mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă”!

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Pe Cel ce a mântuit de moarte şi de stricăciune firea mea, care era ținută de moarte şi de stricăciune, însuşi pe Sine dându-Se

spre moarte, pe Fiul şi Dumnezeul tău roagă-L Fecioară, să mă izbăvească şi de răutățile vrăjmaşilor.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Folositoare şi păzitoare prea tare vieții mele te ştiu pe tine, Fecioară, care risipeşti tulburarea cea dintru ispită şi izgoneşti asupririle diavolilor; deci mă rog totdeauna: de stricăciunea chinurilor mele izbăveşte-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare şi mijlocitoare desăvârşită, şi desfătare întru scarbe: de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână; şi acum ne izbaveşte din nevoi şi din chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acum zac în patul durerilor şi nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii şi tămăduitorul bolilor, ridică-mă din chinul durerilor.

Imn:

Izbăveşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca la un zid nestricat şi folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

<u>Condacul:</u>

Ceea ce eşti neînfruntată folositoare creştinilor şi neschimbată mijlocitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință ne rugăm ție: Grăbeşte spre rugăciune şi

te nevoieşte spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

<u>Cântarea a şaptea</u>

Irmos:

__T__inerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Când ai vrut să lucrezi mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei, pe care o ai arătat-o lumii folositoare; Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Pe dătătorul milei pe care L-ai născut, Maică Preacurată, roagă-L să mântuiască de păcate şi de întinăciunea sufletească pe cei ce strigă cu credință: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh;

Comoară de mântuire şi izvor de curăție, turn de tărie şi uşă de pocăință, pe ceea ce Te-a născut pe Tine, ai arătat-o celor ce strigă: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De neputințele trupeşti şi de păcatele sufleteşti pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învredniceşte-i să fie tămăduiți, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a opta

Irmos:

***P**e Împăratul Ceresc, pe Care îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.*

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuinţă de ajutor de la tine, Fecioară, care cântă şi te preaînalţă întru toţi vecii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Tămăduieşte neputinţa sufletului meu şi durerile chinurilor mele, Fecioară, că să te slăvesc, Curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul si pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăţie de tămăduiri verşi, Fecioară, celor ce te laudă cu credinţă şi preaînalţă Naşterea ta, cea negrăită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tu izgoneşti asuprirea ispitelor şi năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Cântarea a noua

Irmos:

***C**u adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup.*

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Să nu te întorci Fecioară de la izvorul lacrimilor mele, care ai născut pe Hristos, Cel ce a şters lacrimile de pe feţele tuturor.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinătatea bucuriei şi ai pierdut grija păcatului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu strălucirea luminii tale, luminează, Fecioară, negura neştiinţei şi o izgoneşte de la cei ce cu credinţă te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe mine, care zac de boală, în locul cel de răutate, tămăduieşte-mă, Fecioară, şi mă întoarce dintru nesănătate în sănătate.

Catavasia:

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i, cu dreapta ta cea stăpânitoare şi atotputernică, şi celor ce sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriţi îi mântuieşte şi dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ţie, că toate le poţi câte le voieşti.

Apoi:

Cuvíne-se cu adevărat a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi întru totul fără-prihană, şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără-de-asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea:

Pentru toţi, care scapă cu credinţă sub acoperământul tău cel puternic, te rogi, ceea ce eşti bună; că noi, păcătoşii, nu avem altă izbăvire către Dumnezeu, în nevoi şi în necazuri, fiind pururea împovăraţi cu multe păcate, Maica lui Dumnezeu cel Preaînalt.

Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăveşti pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.

Bucurie celor scârbiți, folositoare celor asupriți şi dătătoare de hrană celor flămânzi, străinilor mângâiere, celor învăluiți adăpostire, bolnavilor cercetare, acoperământ neputincioşilor, toiag bătrâneților, tu eşti, Preacurată, Maica lui Dumnezeu cel Preaînalt; pentru aceea ție ne rugăm: grăbeşte de mântuieşte pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară Preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurele cel de taină; bucură-te, uşa cerului şi rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioşilor; bucură-te, apărătoarea şi scăparea tuturor creştinilor, Stăpână!

Slavă... Şi acum...

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur; bucură-te, Preacurată, ceea ce eşti slava creştinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor!

Alte stihuri:

Pe cea mai înaltă decât cerurile şi mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăveşte trupul şi slăbeşte sufletul meu; la tine scap, ceea ce eşti plină-de-har; nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpână şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm acum cu osârdie cântare de bucurie, ție celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu: cu Înaintemergătorul şi cu toți Sfinții roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, să ne mântuiască pe noi.

Toate oştile îngereşti, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toți Sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni că să ne mântuim.

Milostivă fii mie, smeritului, Maica lui Dumnezeu, că afară de tine altă scăpare nu ştiu, eu cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluieşte-mă, nădejdea creştinilor.

Rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu

Stăpână de Dumnezeu Născătoare, împărăteasa cerului şi a pământului, cinstea şi lauda creştinilor, ceea ce eşti mai înaltă decât cerurile şi mai curată decât soarele, Fecioară prealaudată, nădejdea celor păcătoşi şi liniştea celor înviforați, caută spre noi nevrednicii şi ne scapă de vicleşugurile diavolului, că ne-au împresurat întristările, nevoile şi rautățile. Dă-ne mână de ajutor, Fecioară, că pierim. Îndură-te de noi şi mijloceşte la Fiul tău cu rugăciunile tale preaputernice şi nebiruite, ca să-Şi întoarcă spre noi mila Sa cea bogată. Şi pe toți să ne învrednicească a ne păstra viața cinstită şi fără de prihană, pentru ca noi, cu o gura şi cu o inimă, pe El pururea să-L slăvim, iar ție să-ți zicem: "Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine!“. Amin.

CANONUL CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

Cântarea întâia, glasul al 8-lea:

Irmos:

***A**pa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând israeliteanul, striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.*

Stih: **S**finte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel neadormit, folositorul şi îndreptătorul vieții mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, dumnezeiescule înger al lui Dumnezeu, Cel Atotstăpânitor.

De noaptea cea întunecată fiind cuprins şi cu negura cea deasă a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinței luminează-mă, îndreptătorule, folositorule şi păzitorul meu.

Slavă…

Potop de noroi şi întuneric de gânduri ruşinoase în mine izvorăsc, despărțind de la Dumnezeu mintea mea, pe care usucă-le, ajutătorul meu.

Şi acum…

Tu eşti, stăpână, liniştea şi adăpostirea celor învăluiți în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, fiind învăluit cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a treia:

Irmos:

***D**oamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.*

Ziua şi noaptea, cu faptele mele cele rele, te amăgesc, te mâhnesc şi te întărât; dar te rog, nu sta departe de mine, ci ajută-mă spre a mă îndrepta.

Supus sunt grijii şi mâhnirii, că nepocăit şi neîndreptat petrec. Pentru aceasta dăruieşte-mi să mă pocăiesc cu adevărat şi să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă…

Cel ce vezi fața de nevăzut a lui Dumnezeu, Care şade în ceruri şi Se uită pe pământ şi-l face pe el de se cutremură, pe Acela roagă-L să mă mântuiască, sfinte îngere.

Şi acum…

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, izgoneşte toată mâhnirea şi întristarea sufletului meu şi îndeamnă-mi gândul să facă lucruri dumnezeieşti, ca să te măresc cu credință şi cu dragoste.

Şezânda, gl. al 4-lea:

Păzitorul sufletului şi al trupului meu, cel dat mie de la Dumnezeu, dumnezeiescule înger, treci cu vederea, preasfinte, toate greşelile sufletului meu celui ticălos şi mă izbăveşte de cursele cele de multe feluri ale înşelătorului, şi fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea iertare la judecată.

Cântarea a patra:

Irmos:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Toată răutatea am plinit din tinerețe şi n-am încetat a te amărî pe tine, apărătorul meu, cu cuvinte şi cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai aşteaptă, înțelepțindu-mă, luminându-mă şi întărindu-mă.

Urmând îndelung-răbdării Cuvântului lui Dumnezeu, Care a venit să cheme pe păcătoşi la pocăință şi aşteaptă îndreptare de bunăvoie şi nu face silă, şi tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare petreci.

Slavă…

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpânul meu Iisus, m-a primit cu milostivire şi m-a făcut fiu al Său; iar eu, lepădând acest har, te scârbesc pe tine, îngerul lui Dumnezeu.

Şi acum…

Cu adevărat Domnul S-a făcut Împărat peste o Împărăție care nu cade şi, precum psalmistul grăieşte, S-a îmbrăcat din tine, Maica lui Dumnezeu, întru preafrumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moarte şi a surpat stăpânirea ei.

Cântarea a cincea:

Irmos:

Pentru ce mai lepădat de la fața Ta, Cel ce eşti lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul. Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Netrupeşte, ca cel ce eşti curat şi fără de materie, stând înaintea Celui curat şi fără materie, şi câştigând multă îndrăznire şi apropiere către Dânsul, pe Acela roagă-L cu deadinsul să dăruiască sufletului meu mântuire.

Muncile şi chinurile care mă aşteaptă mai înainte văzându-le şi de împietrirea, nebunia şi orbirea mea făcându-ți-se milă, suspini şi te tânguieşti şi te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvitorul meu.

Slavă…

Nici într-un ceas, nici într-o clipă sau şi mai puțin decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul şi făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine şi să te veseleşti, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Şi acum…

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Cel ce a pus pădurile cu hotar şi munții cu aşezământul cunoştinței, Cel ce numără mulțimea stelelor şi picăturile de rouă şi schimbă suflarea vânturilor.

Cântarea a şasea:

Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți şi viața mea de iad s-a apropiat, deci mă rog ca Iona: Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Păzindu-mă şi oştindu-te împrejurul meu şi întorcând înapoi pornirile diavolilor şi năvălirile lor cele în chipurile fiarelor, nu înceta, păzitorul meu, pururea a le depărta de la mine, că pe tine te am cald folositor.

Pe Cel ce a izvorât apă din piatră, roagă-L, folositorul meu, ca să-mi dea har a izvorî picături de lacrimi, ca prin acelea să se curățească inima mea şi să vadă pe Dumnezeu.

Slavă…

Înfruntarea şi ruşinea să acopere fețele vrăjmaşilor cele întunecate, ruşinoase şi întinate, când se va despărți de trup sufletul meu cel smerit, şi să-l acoperi, îndreptătorul meu, cu aripile tale cele luminate şi preasfinte.

Şi acum…

Ceea ce eşti mai sfântă decât sfinții îngeri şi mai presus de heruvimi şi de serafimi, mintea mea cea târâtoare pe pământ şi de cele pământeşti râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească şi trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragostea cea cerească.

Condacul:

Slujitorul lui Dumnezeu şi păzitorul meu cel prea-ales, petreci pururea împreună cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a diavolilor şi îndreptându-mă pe cărările cele dumnezeieşti şi spre viața cea nestricăcioasă, rogu-mă.

Cântarea a şaptea:

Irmos:

__T__inerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat.

Mulțimile cele întunecate ale tâlharilor celor nevăzuți, care cad împrejur asupra mea şi caută să atragă şi să răpească sufletul meu, nu lipsi izgonindu-le cu sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutătorul meu.

Ca cel ce eşti frumos, plăcut şi cu minte strălucitoare ca soarele, luminat să-mi stai înainte cu față veselă şi cu privire lină, când mă vei lua de pe pământ, îndreptătorul meu.

Slavă…

Pentru milostivirea milei şi pentru multa mulțime a iubirii de oameni, să mă acoperi pe mine cu acoperemântul aripilor tale când voi ieşi din trup, păzitorul meu, ca să nu văd fețele cele urâte ale diavolilor.

Şi acum…

Ceea ce eşti poartă cerească şi uşă de mântuire şi scară înțelegătoare, pe care Dumnezeu S-a pogorât şi om S-a suit, cu îndurările tale, curată, învredniceşte-mă de Împărăția cerurilor pe mine, robul tău.

Cântarea a opta:

Irmos:

__D__e şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiți de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, povățuitor, ajutător şi apărător, preasfinte îngere. Pentru aceasta nu înceta, te rog, povățuindu-mă, îndreptându-mă şi învățându-mă să fac cele cuvioase şi să-mi luminezi mintea până ce mă vei înfățişa mântuit înaintea lui Hristos.

Când se vor pune scaunele şi cărțile se vor deschide şi Cel vechi de zile va şedea şi oamenii vor fi judecați şi îngerii vor sta înainte şi pământul se va clătina şi toate se vor înfricoşa şi se vor

cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni şi mă izbăveşte de gheenă, pe Hristos îmblânzindu-L.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Îndreptătorule, păzitorul meu, folositorul şi izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, când mă va scula din pământ la judecată înfricoşătorul glas al trâmbiței, atunci aproape de mine să stai, blând şi vesel, cu nădejdea mântuirii, depărtând de la mine frica.

Şi acum…

Cu nemărginirea bunătății în dar mă miluieşte, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii, că vrednic de milă sunt, dar nu am ce să-ți aduc ție, că bunurile mele nu-ți trebuie, ca ceea ce ai zămislit nespus pe Dătătorul de bine şi Mântuitorul lumii, ceea ce eşti plină de har.

Cântarea a noua:

Irmos:

***S**păimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat că Dumnezeu s-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele Tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, căpeteniile cetelor îngereşti şi omeneşti te slăvesc.*

Ca un dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele dumnezeieşti, ai multă îndrăznire către Dânsul, sfinte îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine, ca, mântuindu-mă prin tine, să laud folosința şi acoperemântul tău.

Greşelile minții mele, rătăcirile, jefuirile, răutățile şi cugetele cele de ruşine ale gândurilor celor necurate şi spurcate, nu înceta, ajutătorul meu, a le întoarce în gânduri bune şi în cugete roditoare de focul umilinței.

Slavă…

Nădejde de mântuire eşti purtătorule de grijă şi apărătorule; fă rugăciune neîncetată la Dumnezeu pentru mine, luând împreună rugători şi ajutători toate cetele îngerilor.

Şi acum…

Înalță fruntea creştinilor şi surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind nebiruită turma ta aceasta, în care numele tău cel mare şi mult cinstit este lăudat şi mărit cu credință.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂŞIRI

Cei care doresc să se împărtăşească cu Sfintele Taine, pe lângă participarea obligatorie la Vecernia şi Utrenia din acea zi, trebuie să citească (sau să asculte) şi această pravilă înainte de împărtăşanie. Pravila este alcătuită din două părţi: Canonul şi Rugăciunile înainte de Împărtăşanie.

Dacă Canonul se citeşte seara, atunci el se încadrează, împreună cu celelalte Canoane, în rânduiala Pavecerniţei Mici. Iar dacă acesta este lăsat spre citire dimineaţa, atunci el se pune imediat după Rugăciunile de dimineaţă, unit cu Rugăciunile înainte de împărtăşire.

CANONUL

Cântarea întâia, glasul al 2-lea:

Irmos:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a călăuzit pe poporul pe care l-a scos din robia egiptenilor, că S-a preaslăvit.

Stih: **I**nimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Pâine a vieții celei veşnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfânt, Milostive Doamne, şi scump Sângele Tău, şi tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: **N**u mă lepăda de la fața Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Învredniceşte-mă, Stăpâne, pe mine, nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat şi să beau Sângele Tău cel preascump, cu credință şi cu dragoste.

Slavă…

Întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtăşesc cu preacuratul Tău Trup şi cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase; dar fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum…

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce eşti bună şi binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat şi de mântuire lumii, învredniceşte-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a treia:

Irmos:

Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin lemn ai omorât păcatul; şi frica Ta sădeşte-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurăția inimii mele, ca, fiind curățit, în cuget curat, cu credință şi cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtăşirea Darurilor Tale.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie Preacuratul Tău Trup şi dumnezeiescul Tău Sânge, şi spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt, şi spre viața de veci, Iubitorule de oameni, şi spre îndepărtarea durerilor şi a necazurilor.

Slavă…

Doamne, învredniceşte-mă să mă împărtăşesc fără de osândă cu Preacurat Trupul Tău şi cu scumpul Tău Sânge, şi să slăvesc bunătatea Ta.

Şi acum…

Preacurată, ceea ce eşti masă a Pâinii Vieții, Care din milă S-a pogorât de sus, şi a dăruit lumii o nouă viață, învredniceşte-mă acum şi pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Aceasta şi să fiu viu.

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Şezânda:

Foc şi lumină să-mi fie mie primirea Preacuratelor şi de viață făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor şi luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da înşelăciunii vrăjmaşului cele sfinte, nici îți voi da sărutare înşelătoare, ci ca desfrânata, căzând înaintea Ta, şi ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Cântarea a patra:

Irmos:

***T**e laud, că glas am auzit, Doamne, şi m-am spăimântat că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea preaslăvesc pogorârea Ta cea multă către mine, mult Milostive.*

Întrupându-Te, Mult-milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre, pentru aceasta mă rog Ție să curățeşti şi păcatele mele.

Tămăduieşte rănile sufletului meu, Doamne, şi mă sfințeşte tot şi mă învredniceşte, Stăpâne, să fiu părtaş dumnezeieştii Tale Cine celei de taină eu, ticălosul.

Slavă…

Să stăm toți cu frică şi cu cutremur, ținând ochii inimii în sus şi strigând către Mântuitorul: Întăreşte-ne şi ne înțelepțeşte, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Şi acum…

Fă şi mie milostiv pe Cel pe Care L-ai purtat în pântecele tău, Stăpână, şi mă păzeşte pe mine, robul tău, neîntinat şi fără de

prihană, ca, primind înăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc.

Cântarea a cincea:

Irmos:

***D**ătătorule de lumină şi făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi; că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.*

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău şi petrece întru mine, precum ai făgăduit, că iată, mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc şi beau Sângele Tău.

Cuvinte al lui Dumnezeu şi Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare, şi Sângele Tău, spre curățirea întinatului meu suflet.

Slavă…

Având suflet întinat şi buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, şi să primesc Trupul Tău; dar fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum…

Marie, Maica lui Dumnezeu, care eşti sălaş scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăşi cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântarea a şasea:

Irmos:

***Î**ntru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul cel nesfârşit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.*

Mintea, sufletul şi inima sfinţeşte-mi-le, Mântuitorule, şi mă învredniceşte fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoşătoarele Tale Taine.

Ca, înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău şi întărirea vieţii, prin împărtăşirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă…

Cu frică şi cu cutremur să ne apropiem toţi de dumnezeieştile Taine ale lui Hristos şi să primim adevăratul şi sfântul Lui Trup şi adevăratul, sfântul şi scumpul Lui Sânge.

Şi acum…

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfinţeşte-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieştile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Apoi: **D**oamne miluieşte (de 3 ori), Slavă… Şi acum…

Condacul:

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine, cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău, şi dumnezeiescul Tău Sânge şi mă împărtăşesc cu Preacuratele şi înfricoşătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osândă, ci spre viaţa veşnică şi fără de moarte.

Cântarea a şaptea:

Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deíra fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Împărtăşirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăţi, lumină, viaţă, nepătimire şi solire

spre adăugirea şi înmulţirea dumnezeieştii Tale bunătăţi, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce Singur eşti bun.

Izbăveşte-mă de patimi, de vrăjmaşi, de nevoi şi de tot necazul, pe mine, cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare şi dumnezeieşti, şi-Ţi cânt Ţie: Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă…

Suflete al meu ticălos, suflete pătimaş, spăimântează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând şi, bătându-te în piept, strigă şi zi: Doamne, curăţeşte-mă pe mine, desfrânatul.

Şi acum…

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ţie, celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat: Pe mine, cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele Preacurate, curăţeşte-mă întru totul de întinăciunea trupului şi a sufletului.

Cântarea a opta:

Irmos:

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti, şi a prefăcut văpaia în răcoreală, lăudaţi-L lucrurile ca pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cereştilor, înfricoşătoarelor şi Sfintelor Tale Taine, Hristoase, şi Cinei Tale celei dumnezeieşti şi de taină şi pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaş a fi mă învredniceşte, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: „Petrece întru mine, Mântuitorule, şi eu întru Tine”, precum

ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău şi beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara şi ca iarba. O, înfricoşătoare Taină! O, milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtăşesc cu dumnezeiescul Trup şi Sânge şi mă fac fără stricăciune.

Şi acum…

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău S-a copt Pâinea cea dumnezeiască a Vieții, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toți vecii.

Cântarea a noua:

Irmos:

***P**e Dumnezeu-Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi, credincioşii, cu un gând în cântări să-L slăvim.*

Bun este Domnul, gustați şi vedeți, că de demult pentru noi, asemenea nouă S-a făcut; şi Tatălui o singură dată jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtăşesc cu Dânsul.

Cu sufletul şi cu trupul să mă sfințesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ți fiu Ție locaş prin împărtăşirea Sfintelor Taine, avându-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl şi cu Duhul, Făcătorule de bine, Mult-milostive.

Slavă…

Ca focul şi ca lumina să-mi fie mie Trupul şi Sângele Tău cel scump, Mântuitorul Meu, arzând materia păcatului şi mistuind spinii patimilor şi luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Şi acum…

Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta te laudă pe tine, Stăpână, tot neamul şi te măreşte mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpâneşte toate luând ființă omenească.

Şi îndată:

Cuvíne-se cu adevărat a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi întru totul fără-prihană, şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără-de-asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sfinte Dumnezeule… **P**reasfântă Treime… **T**atăl nostru…,

Apoi troparele: **M**iluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi… Slavă… **D**oamne, miluieşte-ne pe noi… Şi acum… **U**şa milostivirii deschide-o nouă… (caută la Rugăciunile de seară).

Dacă acest Canon a fost citit seara, atunci după troparele de mai sus se încheie cu rugăciunile Pavecerniței: *„Nepătată, neîntinată…”* şi celelalte, iar dacă el se citeşte dimineața, imediat după tropare de mai sus se trece la *„Veninți să ne închinăm…”*, Psalmul 22 şi toate celelalte de mai jos, inclusiv cele 10 Rugăciuni înainte de împărtăşire (mai ales dacă ele nu se citesc în Biserică).

Dacă cele 10 rugăciuni se citesc separat de Canonul de mai sus, după rugăciunile de dimineaţă se zice iarăşi: Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă… Şi acum… Veniţi să ne închinăm… (de 3 ori) şi cele de mai jos:

Psalmul 22:

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi. La loc de verdeață, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe căile dreptății, pentru Numele Lui. Că de voi şi umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele, căci Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23:

Al Domnului este pământul şi plinătatea lui, lumea şi toți cei ce locuiesc în ea. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe râuri l-a aşezat pe el. Cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul şi milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob. Ridicați, căpetenii, porțile voastre şi vă ridicați porțile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? – Domnul Cel tare şi puternic, Domnul Cel tare în război. Ridicați, căpetenii, porțile voastre şi vă ridicați porțile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? – Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115:

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: „Tot omul este mincinos!” Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ție-ți voi aduce jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă… Şi acum…, Aliluia… (de 3 ori); Şi trei metanii.

Tropare, glasul al 6-lea:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, şi curățeşte inima mea, făcând-o biserică a Preacuratului Tău Trup şi Sânge şi nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă…

Spre împărtăşirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădeşte că nu este de Cină, şi osândă voi pricinui mult-păcătosului meu suflet; dar curățeşte, Doamne, necurăția sufletului meu şi mă mântuieşte, ca un iubitor de oameni.

Şi acum…

Mare este mulțimea păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, curată, la tine alerg, având trebuință de mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului

nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi metanii, câte vom putea.

RUGĂCIUNILE ÎNAINTE DE DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂŞIRE

(după numărul şi ordinea din Ceaslovul grecesc)

Trupul Stăpânului vrând să-L primeşti spre hrană,
Fii cu frică să nu te arzi, că foc este;
Sângele Lui vrând să-L bei spre-mpărtăşire,
Mergi şi cu cei ce te-au mâhnit te împacă,
Şi aşa îndrăzneşte de ia hrana sfântă.

Vrând să te-mpărtăşeşti cu Jertfa de Taină,
Cu al Stăpânului Trup făcător de viață,
Întru acest chip te roagă cu cutremur:

Rugăciunea întâia

(a Sfântului Vasile cel Mare)

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti izvorul vieții şi al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută şi nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce împreună cu Dânsul eşti veşnic şi fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă, ai purtat Trup şi Te-ai răstignit şi Te-ai jertfit pentru noi, cei nemulțumitori şi nerecunoscători, şi cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Însuți Împărate, Cel ce eşti fără de moarte, primeşte şi pocăința mea, a păcătosului, şi pleacă urechea Ta către mine şi ascultă graiurile mele, că am greşit, Doamne; greşit-am la cer şi înaintea Ta şi nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învățăturile Tale şi neascultând de poruncile Tale. Dar Tu, Doamne, fără răutate fiind, îndelung-

răbdător şi mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul aşteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: „După voia Mea, nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu". Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voieşti pierderea oamenilor, „ci vrei ca toți să se mântuiască şi la cunoştința adevărului să vină". Pentru aceasta şi eu, deşi sunt nevrednic cerului şi pământului şi acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului şi m-am făcut rob dezmierdărilor şi am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura şi zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul, ci, nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine. Primeşte-mă deci şi pe mine, Iubitorule de oameni Hristoase, ca pe desfrânata şi ca pe tâlharul, ca pe vameşul şi ca pe fiul cel pierdut, şi ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii şi tămăduieşti neputințele oamenilor. Cel ce chemi la Tine pe cei osteniți şi împovărați şi le dai odihnă, Cel ce n-ai venit să chemi la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoşi, curățeşte-mă şi pe mine de toată necurăția trupului şi a duhului, învață-mă să săvârşesc sfințenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisire a cugetului meu, primind părticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup şi Sânge şi să Te am pe Tine locuind şi petrecând întru mine împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh. Aşa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtăşirea Preacuratelor şi de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul şi cu trupul, împărtăşindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viața de veci şi spre răspuns bineprimit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, ca şi eu, dimpreună cu toți aleşii Tăi, să fiu părtaş bunătăților Tale

celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care eşti preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

(a Sfântului Vasile cel Mare)

Ştiu, Doamne, că mă împărtăşesc întru nevrednicie cu Preacuratul Tău Trup şi cu Scump Sângele Tău, şi vinovat sunt, şi osândă mie însumi mănânc şi beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul şi Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci, îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: „Cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul". Deci, milostiveşte-Te, Doamne, şi nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Şi să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire şi curățire, spre luminare şi pază, spre mântuirea şi sfințirea sufletului şi a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele şi a lucrării diavoleşti, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea şi dragostea cea către Tine, spre îndreptarea şi întărirea vieții, spre înmulțirea faptelor bune şi a desăvârşirii, spre plinirea poruncilor şi spre împărtăşirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viața de veci, şi spre răspuns bineprimit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

Rugăciunea a treia

(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Doamne, Dumnezeul meu, ştiu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperemântul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu şi surpat şi nu afli în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te şi acum spre smerenia mea. Şi, precum ai binevoit a Te culca în peşteră şi în ieslea dobitoacelor, aşa binevoieşte a intra şi

în ieslea dobitocescului meu suflet şi în întinatul meu trup. Şi precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra şi a cina împreună cu păcătoşii în casa lui Simon cel lepros, aşa binevoieşte a intra şi în casa smeritului, leprosului şi păcătosului meu suflet. Şi precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, care a venit şi s-a atins de Tine, aşa Te milostiveşte şi de mine, păcătosul, care vin şi mă ating de Tine. Şi precum nu Te-ai scârbit de întinata şi necurata ei gură, ce Te-a sărutat, aşa nu Te scârbi nici de întinata şi mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate şi pângărite, nici de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele Preasfântului Tău Trup şi al Scumpului Tău Sânge spre sfințire şi spre luminare, spre însănătoşirea smeritului meu suflet şi trup, spre uşurarea greutății greşelilor mele celor multe, spre paza de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea şi schimbarea răului şi vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă şi ca nu cumva rămânând departe prea multă vreme de împărtăşirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțelegător. Pentru aceasta mă rog Ție, Cel ce singur eşti sfânt, Stăpâne, Sfințeşte-mi sufletul şi trupul, mintea şi inima, rărunchii şi măruntaiele; înnoieşte-mă tot şi înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele, şi sfințenia Ta fă-o neştearsă de la mine. Şi-mi fii mie ajutor şi folositor, îndreptând în pace viața mea şi învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile şi mijlocirile Preacuratei Maicii Tale şi ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri, şi pentru ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

Rugăciunea a patra

(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci, de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuieşti întru mine, îndrăznind, mă apropii. Porunceşte-mi, şi voi deschide uşile pe care Tu însuți le-ai zidit, şi intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră şi luminează cugetul meu cel întunecat. Şi cred că aceasta vei face, că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameşul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut Împărăția Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți care au venit la Tine cu pocăință i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur eşti binecuvântat totdeauna, acum şi în vecii nesfârşiți. Amin.

Rugăciunea a cincea

(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbeşte, lasă, milostiveşte-Te şi-mi iartă mie, păcătosului, netrebnicului şi nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile şi greşelile mele, toate câte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele până în ziua şi ceasul de acum: fie cu ştiință, fie din neştiință, cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile şi cu toate simțurile mele. Şi, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei şi pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată şi ocrotitoare şi izbăvitoare a mea, învredniceşte-mă fără de osândă să mă împărtăşesc cu Preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele şi înfricoşătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare şi spre sănătatea sufletului şi a trupului şi spre ştergerea şi pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor şi a

deprinderilor mele celor rele şi a nălucirilor de noapte, ale duhurilor celor viclene şi întunecate. Că a Ta este împărăția şi puterea, slava, cinstea, şi închinăciunea, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şasea

(a Sfântului Ioan Damaschin)

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun şi iubitor de oameni, treci cu vederea toate greşelile mele cele cu ştiință şi cu neştiință, şi mă învredniceşte să mă împărtăşesc, fără de osândă, cu dumnezeieştile, preaslăvitele, preacuratele şi de viață făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățire şi sfințire şi spre dobândirea vieții şi împărăției ce va să fie, spre zid şi ajutor, spre izgonirea celor potrivnici şi spre pierderea greşelilor mele celor multe; că Tu eşti Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni şi Ție slavă înălțăm, împreună şi Tatălui şi Duhului Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şaptea

(a Sfântului Simeon Noul Teolog)

Din buze spurcate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primeşte-mi rugăciunea, Hristoase al meu şi, trecând cu vederea cuvintele şi obişnuințele, şi neruşinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, dar mai bine învață-mă Tu ce se cuvine a face şi a grăi. Greşit-am mai mult decât desfrânata, care, aflând unde sălăşluieşti, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos şi Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să țin şi să sărut picioarele Tale, şi cu izvor de lacrimi, ca şi

cu nişte mir de mult preț, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curățeşte-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greşelile şi îmi dă îndreptare. Ştii mulțimea răutăților mele, ştii şi bubele mele, şi rănile mele le vezi, dar şi credința mi-o ştii, voința mi-o vezi şi suspinele mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul şi Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârşite de mine le-au cunoscut ochii Tăi şi în cartea Ta se află scrise şi cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este şi toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate, încât, cu inima curată, cu gândul înfricoşat şi cu sufletul smerit să mă împărtăşesc cu Tainele Tale cele preacurate şi preasfinte, cu care se îndumnezeieşte şi se face viu tot cel ce mănâncă şi bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: „Tot cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul”. Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului şi Dumnezeului meu, că cel ce se împărtăşeşte cu Darurile cele dumnezeieşti şi îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce eşti din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi şi cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greşelile mele şi să mă împărtăşesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață şi fără de prihană, ca să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleşug înşelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău şi înşelându-mă să mă depărteze şi de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta şi cu căldură strig către Tine: precum pe fiul cel pierdut şi pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, aşa mă primeşte şi pe mine, desfrânatul şi spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Ştiu,

Mântuitorule, că altul ca mine n-a greşit Ție, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar şi aceasta ştiu, că mărimea greşelilor mele şi mulțimea păcatelor mele nu covârşesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curățeşti şi îi luminezi, şi cu lumina îi uneşti, părtaşi Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire şi – lucru străin de gândurile îngereşti şi omeneşti – de multe ori vorbeşti cu ei ca şi cu nişte prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu şi, punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurându-mă şi cutremurându-mă, cu focul mă împărtăşesc; iarbă uscată fiind eu, şi — străină minune! — mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulțumitor şi cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului şi ale trupului meu mă închin şi Te măresc şi Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat eşti binecuvântat, acum şi în veci. Amin.

Rugăciunea a opta

(a Sfântului Simeon Metafrastul)

Doamne, Cel ce singur eşti curat şi fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatul şi feciorescul sânge al celei ce mai presus de fire Te-a născut pe Tine, cu venirea dumnezeiescului Duh şi cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veşnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea şi puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare şi mântuitoare: crucea, piroanele, sulița, moartea – omoară-mi patimile cele trupeşti, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene, prin gânduri bune, şi risipeşte duhurile cele viclene. Cel ce cu învierea Ta cea de a treia zi şi de viață purtătoare ai ridicat pe strămoşul cel căzut,

ridică-mă şi pe mine, cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăință. Cel ce cu preaslăvită înălțarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care L-ai luat şi L-ai cinstit cu şederea de-a dreapta Tatălui, învredniceşte-mă prin împărtăşirea Sfintelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiți. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe sfinții Tăi ucenici, arată-mă şi pe mine a fi locaş al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăşi să judeci toată lumea întru dreptate, binevoieşte să Te întâmpin şi eu pe nori, pe Tine, Judecătorul şi Făcătorul meu, împreună cu toți sfinții Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc şi să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viață Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua

(a Sfântului Ioan Damaschin)

Înaintea uşilor casei Tale stau şi de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameşul şi ai miluit pe cananeianca şi ai deschis tâlharului uşile raiului, deschide-mi şi mie îndurările iubirii Tale de oameni şi mă primeşte pe mine, cel ce vin şi mă ating de Tine, ca pe desfrânata şi ca pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, îndată a luat tămăduire, iar cealaltă, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primeşte ca şi pe dânsele şi-mi luminează simțirile cele sufleteşti, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sămânță Te-a născut pe Tine şi ale puterilor cereşti, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a zecea

(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Cred, Doamne, şi mărturisesc că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. Cred de asemenea că acesta este însuşi Preacurat Trupul Tău şi acesta este însuşi Scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ție: Miluieşte-mă şi-mi iartă greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul, cele cu ştiința şi cu neştiința, şi mă învredniceşte fără de osândă să mă împărtăşesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viața de veci. Amin.

Învăţătură despre primirea Sfintei Împărtăşanii:

Şi după ce s-au citit toate aceste rugăciuni şi altele pe care le doreşte creştinul, fiind împăcat cu toată lumea, merge la Sfânta Liturghie, se roagă şi se împărtăşeşte cu Trupul şi Sângele lui Hristos. Iar aceasta să nu o facă doar o dată sau de patru ori pe an, ci cât mai des, chiar şi în fiecare săptămână, dacă nu sunt păcatele opritoare de la împărtăşire sau alte motive serioase.

Pentru ca un creştin să se poată împărtăşi în fiecare duminică sau măcar o dată la 2-3 duminici (nu mai rar), este suficient să ţină posturile de miercuri şi vineri (dacă nu e perioada unui Post de durată), să-şi facă sistematic rugăciunile de dimineaţă şi de seară, să se ferească de păcate şi să vieţuiască în dragoste de Dumnezeu şi de aproapele, aşa cum învaţă Evanghelia. Posturi speciale sau perioade restrictive în ce priveşte Împărtăşanie nu există în Tradiţia Bisericii, iar credincioşii trebuie să dorească şi să ceară cât mai des acest „Dar al nemuririi”, alegându-şi duhovnici care să-i povăţuiască corect pe calea mântuirii.

După primirea dumnezeieştii Împărtăşanii credinciosul trebuie să ducă şi mai departe o viaţă evlavioasă şi smerită, mulţumind lui Dumnezeu pentru Darul primit. Dacă este o perioadă de Post, acesta nu se întrerupe odată cu împărtăşirea, iar dacă nu este Post, cel împărtăşit se poate bucura din toate bunătăţile lui Dumnezeu, dar cu cumpătare.

RUGĂCIUNILE DE MULȚUMIRE DUPĂ DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂŞIRE

Stihuri de îndemn:

După ce vei primi împărtăşirea sfântă
A făcătoarelor de viață Daruri,
Adu laudă şi mulțumire mare,
Şi cu căldură Domnului te roagă:
Slavă Ție, Doamne, Slavă Ție, Doamne !
Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Rugăciunea întâia

(a Sfântului Vasile cel Mare)

Mulțumesc Ție, Doamne Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine, păcătosul, ci părtaş a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulțumesc Ție că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăşi cu Preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit şi ai înviat şi ai dăruit nouă aceste înfricoşătoare şi de viață făcătoare Taine, spre binefacerea şi sfințirea sufletelor şi a trupurilor noastre, dă să-mi fie şi mie acestea spre tămăduirea sufletului şi a trupului, spre izgonirea a tot protivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteştilor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvârşirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea împărăției Tale. Ca întru sfințenia Ta cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea şi să nu mai viez mie, ci Ție, Stăpânului şi Binefăcătorului nostru. Şi aşa, ieşind dintru această viață întru nădejdea vieții celei veşnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce laudă şi dulceața cea fără de sfârşit a celor ce văd frumusețea cea nespusă a feței Tale. Că Tu eşti

dorirea cea adevărată şi veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a doua

(a Sfântului Vasile cel Mare)

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, împăratul veacurilor şi Făcătorul tuturor, mulțumesc Ție pentru toate bunătățile câte mi-ai dat mie şi pentru împărtăşirea cu Preacuratele şi de viață făcătoarele Tale Taine. Deci, mă rog Ție, Bunule şi Iubitorule de oameni, păzeşte-mă sub acoperământul Tău şi sub umbra aripilor Tale, şi-mi dăruieşte, până la suflarea cea mai de pe urmă, cu cuget curat şi cu vrednicie să mă împărtăşesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viața de veci. Că Tu eşti Pâinea vieții, Izvorul sfințirii, Dătătorul bunătăților, şi Ție slavă înălțăm, împreună şi Părintelui şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

(a Sfântului Simeon Metafrastul)

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci şi mai mult intră în alcătuirea mădularelor mele şi întru toate încheieturile, în rărunchi şi în inimă, şi arde spinii tuturor păcatelor mele; curățeşte-mi sufletul; sfințeşte-mi gândurile şi oasele; numărul deplin al celor cinci simțuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă şi mă apără şi mă păzeşte de tot lucrul şi cuvântul pierzător de suflete; curățeşte-mă, spală-mă şi mă îndreptează, înțelepțeşte-mă şi mă luminează; arată-mă locaş numai al Duhului Tău şi să nu mai fiu sălaş păcatului, ci Ție casă, prin primirea împărtăşaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători

aduc pentru mine pe toți sfinții, pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe înaintemergătorul Tău, pe înțelepții apostoli, şi cu aceştia şi pe Preacinstita şi Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primeşte-le, Milostive Hristoase al meu, şi pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu însuți eşti, Bunule, sfințirea şi luminarea sufletelor noastre şi Ție, după cuviință, ca unui Dumnezeu şi Stăpân, toți slavă îți înălțăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea a patra

(a Sfântului Chiril al Alexandriei)

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie, spre viața de veci, şi Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Şi să-mi fie mie euharistia aceasta spre bucurie, spre sănătate şi spre veselie. Şi la înfricoşătoarea şi a doua venire a Ta, învredniceşte-mă pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care eşti lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea şi bucuria mea, mulțumesc ție că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaş Preacuratului Trup şi Scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înțelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce eşti Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluieşte-mă şi dă umilință şi zdrobire inimii mele şi smerenie gândurilor mele şi ridicare din robia cugetelor mele. Şi mă învredniceşte până la sfârşitul vieții fără de osândă să primesc sfințirea Preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Şi-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăință şi de mărturisire,

ca să te laud şi să te măresc pe tine în toate zilele vieții mele, că binecuvântată şi preamărită eşti în veci. Amin.

Apoi: **A**cum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feții tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău, Israel.

Cuvíne-se cu adevărat a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi întru totul fără-prihană, şi Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără-de-asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă… Şi acum…; Doamne, miluieşte (de 3 ori)

Pentru rugăciunile sfinților părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Şi mergând în pace fiecare să se păzească în această zi în înfrânare şi rugăciune, să nu scuipe nimic din gură, şi să mulţumească lui Dumnezeu pentru mila Lui cea nemăsurată faţă de el, ferindu-se de păcat, pentru a se învrednici şi mai departe, până la sfârşitul vieţii, de acest mare dar al împărtăşirii cu Hristos.

Dacă credinciosul simte nevoia să se odihnească puţin sau chiar să doarmă în ziua în care s-a împărtăşit, acest lucru nu este oprit de Biserică şi în nici un caz nu poate fi considerat un păcat.

IMNUL ACATIST AL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU, NUMIT ŞI AL BUNEI-VESTIRI

Începutul şi sfârşitul cântării acestui imn se face conform rânduielilor obişnuite a Acatistelor, aşa cum se arată în Ceaslov sau în Acatistier.

Tropar, glasul al VIII-lea

Porunca cea de taină cunoscând-o cel fără de trup, în cortul lui Iosif degrab a stat zicând celei neispitite de nuntă: „Cel ce a plecat cerurile prin pogorârea Sa, fără schimbare în tine se face încăput, pe Care și văzându-L în pântecele tău chip de rob luând, de uimire mă cuprind strigând ție: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară.”

Condacul I

Apărătoare nebiruită, de Dumnezeu Născătoare, izbăvindu-ne din nevoi, mulțumiri aducem ție noi robii tăi; și ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne de toate necazurile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Icosul I

Îngerul întâistătător din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! (de 3 ori); și împreună cu netrupescul lui glas, întrupat văzându-Te, Doamne, minunându-se a stat strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, că prin tine bucuria a strălucit; bucură-te, cea prin care blestemul s-a risipit;

Bucură-te, chemarea lui Adam cel căzut; bucură-te, că prin tine Eva de lacrimi s-a izbăvit;

Bucură-te, înălțime minților omenești cu anevoie de urcat; bucură-te, adâncime ochilor îngerești cu anevoie de contemplat;

Bucură-te, căci Împăratului tron te-ai făcut; bucură-te, că pe Atotțiitorul în brațe ai ținut;

Bucură-te, stea ce Soarele ai arătat; bucură-te, pântece în care dumnezeirea s-a întrupat;

Bucură-te, cea prin care zidirea se înnoiește; bucură-te, cea prin care Ziditorul prunc se plăsmuiește;

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Condacul 2

Întru curăție văzându-se pe sine cea sfântă, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: „Cuvântul tău cel neobișnuit cu anevoie sufletului meu se arată a fi primit; cum oare îmi grăiești tu de naștere din zămislire fără de sământă strigând: Aliluia!?”

Icosul 2

Cunoașterea ce-a de nepătruns cu mintea căutând să o înțeleagă Fecioara, glas a ridicat către slujitorul netrupesc zicând: „Din pântece curat cum e cu putință să se nască Fiu, spune-mi?” Iar acela către ea a grăit cu frică strigând mai cu dinadinsul așa:

Bucură-te, cunoscătoare a sfatului de negrăit taină; bucură-te, încredințarea celor ce în tăcere se roagă;

Bucură-te, că ești minunilor lui Hristos început; bucură-te, căci capul dogmelor Lui te-ai făcut;

Bucură-te, scară cerească pe care Dumnezeu a coborât; bucură-te, pod ce mută la cer pe cei de pe pământ;

Bucură-te, minune mult-slăvită de îngeri; bucură-te, rană mult-plânsă de diavoli;

Bucură-te, a Luminii naștere de negrăit; bucură-te, că pe nimeni n-ai învățat în ce chip s-a petrecut;

Bucură-te, că ai întrecut cunoștința înțelepților; bucură-te, că ai luminat mințile credincioșilor;

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Condacul 3

Puterea Celui Preaînalt a umbrit atunci pe ceea ce nu știa de nuntă; și rodnicul ei pântece ca pe o frumoasă țarină a arătat tuturor celor ce vor să secere mântuire, cântând astfel: Aliluia!

Icosul 3

Având Fecioara în pântece pe Dumnezeu adăpostit, către Elisaveta a alergat; iar pruncul aceleia îndată cunoscând închinarea ei s-a bucurat și, în loc de cântare, prin săltări a strigat către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, vlăstarul Viei nemuritoare; bucură-te, a Rodului nestricat agonisire;

Bucură-te, că pe Grădinarul iubitor de oameni ai grădinărit; bucură-te, că pe Săditorul vieții noastre L-ai răsădit;

Bucură-te, brazdă ce rodeşti belșug de îndurări; bucură-te, masă îndestulată de milostiviri;

Bucură-te, căci livada desfătării înflorești; bucură-te, că liman de adăpostire sufletelor gătești;

Bucură-te, tămâia mijlocirilor primite; bucură-te, a lumii întregi pricină de iertare;

Bucură-te, a lui Dumnezeu către muritori bună-voire; bucură-te, a muritorilor către Dumnezeu îndrăznire;

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Condacul 4

Furtună de gânduri îndoielnice având întru sine înțeleptul Iosif, s-a tulburat; că întru feciorie știindu-te, furată de nuntă te-a bănuit pe tine cea Neprihănită; aflând, însă, de zămislirea cea de la Duhul Sfânt, a grăit: Aliluia!

Icosul 4

Auzit-au păstorii pe îngeri cântând venirea lui Hristos în trup, și alergând ca spre un păstor, au văzut pe Acesta ca pe un miel neprihănit păscând în pântecele Mariei, pe care lăudându-o au zis:

Bucură-te, că pe Miel și pe Păstor ai născut; bucură-te, că staul oilor cuvântătoare te-ai făcut;

Bucură-te, de vrăjmașii nevăzuți apărătoare; bucură-te, că ușilor raiului ești deschizătoare;

Bucură-te, că cele din cer împreună se bucură cu cele pământești; bucură-te, că cele de pe pământ împreună dănțuiesc cu cele cerești;

Bucură-te, gura Apostolilor cea netăcută; bucură-te, a mucenicilor îndrăznire nebiruită;

Bucură-te, căci credinței ești întărire; bucură-te, cunoaștere a harului strălucire;

Bucură-te, că prin tine iadul s-a golit; bucură-te, cea prin care cu slavă ne-am acoperit;

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Condacul 5

Stea călăuzitoare de la Dumnezeu văzând Magii, strălucirii acesteia au urmat; și ca o făclie având-o pe ea, căutau să afle pe Atotputernicul Împărat; și ajungând la Cel de neajuns s-au bucurat și glas au ridicat către Dânsul, zicând: Aliluia!

Icosul 5

Văzând fii haldeilor în brațele Fecioarei pe Cel ce cu brațele Sale pe oameni a plăsmuit și socotindu-L pe El drept Stăpân chiar dacă chip de rob a luat, s-au grăbit cu daruri să-i slujească și să strige celei binecuvântate:

Bucură-te, născătoarea Astrului neapus; bucură-te, răsăritul veacului nesfârşit;
Bucură-te, că ai stins cuptorul înșelăciunii; bucură-te, că luminezi pe înțelegătorii tainelor Treimii;
Bucură-te, că stăpânirea tiranului urâtor de oameni ai luat; bucură-te, că pe Hristos – Domn al iubirii-de-oameni ai arătat;
Bucură-te, izbăvitoarea de păgâneștile închinări; bucură-te, că ne-ai slobozit de întinatele lucrări;
Bucură-te, că stingi focul slujirii idolești; bucură-te, că de flacăra patimilor ne mântuiești;
Bucură-te, călăuza spre înțelepciune a credincioșilor; bucură-te, veselia tuturor neamurilor pământului;

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Condacul 6

Propovăduitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Babilon împlinind prezicerea lor despre Tine, și binevestindu-Te tuturor drept Hristos, au lăsat pe Irod ca pe un fără de minte neștiind să cânte: Aliluia!

Icosul 6

Strălucit-ai lumina adevărului în Egipt și ai risipit întunericul minciunii; căci idolii lui s-au dărâmat, nerăbdând tăria Ta, Mântuitorule; iar cei ce au scăpat de ei cântau Născătoarei de Dumnezeu:
Bucură-te, a oamenilor îndreptare; bucură-te, a dracilor prăbușire;
Bucură-te, că rătăcirea minciunii ai călcat; bucură-te, că înșelăciunea idolilor ai vădit;
Bucură-te, mare care pe Faraon cel nevăzut îneacă; bucură-te, piatră care adapi pe cei însetați de viață;

Bucură-te, stâlp de foc ce călăuză celor din întuneric te-ai făcut; bucură-te, că mai larg de cât norul ești lumii acoperământ;
Bucură-te, că în locul manei ai adus nouă nestricată mâncare; bucură-te, a sfintei desfătări slujitoare;
Bucură-te, pământ al făgăduinței; bucură-te, din care curge lapte și miere;

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Condacul 7

Având Simeon a se muta din veacul acesta amăgitor, Te-ai adus lui ca prunc; dar făcându-Te cunoscut lui și ca Dumnezeu desăvârșit, s-a uimit de înțelepciunea Ta cea nespusă strigând: Aliluia!

Icosul 7

Fáptură nouă a arătat întruparea Ziditorului, nouă celor făcuți de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de sămânță și păzindu-l pe acesta nestricat precum era, ca noi văzând minunea, să o cântăm grăind:
Bucură-te, floarea nestricăciunii; bucură-te, cununa înfrânării;
Bucură-te, căci chipul învierii ai strălucit; bucură-te, că viețuirea îngerească ai arătat;
Bucură-te, pom de bucurie roditor din care credincioșii se hrănesc; Bucură-te, că sub a ta răcoroasă umbră cei mulți se adăpostesc;
Bucură-te, că ai purtat în pântece Călăuza celor rătăciți; bucură-te, că ai născut pe Izbăvitorul celor robiți;
Bucură-te, a dreptului Judecător înduplecare; bucură-te, a multor căzuți iertare;
Bucură-te, veșmânt celor goi de îndrăznire; bucură-te, că lumea-ntreagă o cuprinzi cu a ta iubire;

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Condacul 8

Naștere nemaiauzită văzând, să ne înstrăinăm de lume, cu mintea mutându-ne la cer; căci pentru aceasta Dumnezeul cel preaînalt pe pământ om smerit s-a arătat, vrând să tragă către înălțimi pe cei ce strigă Lui: Aliluia!

Icosul 8

Întru cele de jos întreg fiind, de cele de sus nicidecum s-a depărtat Cuvântul cel făr-de-nceput; că aceasta prin dumnezeiesc pogorământ s-a făcut, iar nu prin schimbare de loc; și a primit a se naște din Fecioara care aude acestea:

Bucură-te, a neîncăputului Dumnezeu încăpere; bucură-te, poarta tainei celei de cinste;

Bucură-te, a necredincioșilor șovăielnică auzire; bucură-te, a credincioșilor neîndoielnică laudă;

Bucură-te, car preasfânt a Celui purtat de Heruvimi; bucură-te, sălaș prea-minunat a Celui înconjurat de Serafimi;

Bucură-te, că în una pe cele potrivnice ai împreunat; bucură-te, că nașterea de prunci și fecioria ai înjugat;

Bucură-te, prin care călcarea de poruncă ca un zid s-a surpat; bucură-te, prin care ușile raiului s-au descuiat;

Bucură-te, a împărăției lui Hristos cheie; bucură-te, a veșnicilor bunătăți nădejde;

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Condacul 9

Toată firea îngerească s-a mirat de marea lucrare a întrupării Tale; că pe Cel neapropiat ca Dumnezeu, au văzut om apropiat tuturor, cu noi împreună viețuind, care aude de la toți: Aliluia!

Icosul 9

Pe ritorii cei vorbăreți ca niște pești fără de glas îi vedem a se afla în fața minunii tale Născătoare de Dumnezeu; nepricepându-se a spune cu ai putut să naști și fecioară să rămâi; noi, însă, minunându-ne de această taină strigăm cu credință:

Bucură-te, vas al dumnezeieștii înțelepciuni; bucură-te, comoară a nepătrunsei Lui pronii;

Bucură-te, că neînțelepți pe filosofi ai arătat; bucură-te, că pe poeți fără cuvânt ai lăsat;

Bucură-te, că iscoditorii celor ascunse s-au zăpăcit; bucură-te, că scriitorii de mituri s-au smerit;

Bucură-te, că ai risipit sofismele atenienilor; bucură-te, că ai umplut mrejele pescarilor;

Bucură-te, că ne-ai scos din adâncul neștiinței; bucură-te, că pe mulți ai împodobit cu lumina cunoștinței;

Bucură-te, corabie celor ce se mântuiesc; bucură-te, liman celor ce pe marea vieții plutesc;

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Condacul 10

Vrând Stăpânitorul a toate, lumea să mântuiască, către ea veni precum însuși făgădui; și Păstor fiind ca Dumnezeu, pentru noi s-a arătat om ca și noi; căci cu asemănarea chemând pe cel după asemănare, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icosul 10

Zid te-ai făcut, Născătoare de Dumnezeu, fecioarelor și tuturor celor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului și al pământului pe tine, Preacurată, te-a gătit, și sălășluindu-Se în pântecele tău, îi învață pe toți să cânte ție:

Bucură-te, stâlp al fecioriei; bucură-te, poartă a mântuirii;

Bucură-te, început al rezidirii duhovnicești; bucură-te, dătătoarea bunătăți dumnezeiești;

Bucură-te, că pe cei zămisliți întru păcat ai înnoit; bucură-te, că pe cei silniciți cu mintea ai povățuit;

Bucură-te, că pe cel ce seamănă gânduri viclene ai nimicit; bucură-te, că pe Semănătorul neprihănirii ai născut;

Bucură-te, a preacuratei nunții cămară; bucură-te, a credincioșilor de Domnul alipire;

Bucură-te, prea-bună povățuitoare a fecioarelor; bucură-te, haină de nuntă a sufletelor;

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Condacul 11

Imn de laudă pe măsura mulțimii milelor Tale, cu neputință este ați aduce Ție, Împărate Sfinte, că și psalmi mulți ca nisipul mării de am cânta, nu vor fi vrednici de cele ce ne-ai dăruit nouă celor ce strigăm: Aliluia!

Icosul 11

Ca o făclie aprinsă, vedem pe sfânta Fecioară, ce s-a arătat celor ce zăceau în întuneric; căci primind lumina cea nezidită, pe toți îi călăuzește spre dumnezeiasca cunoștință, ceea ce cu zorii veșnicei zile mintea o luminezi, pe tine te cinstim cu un strigăt ca acesta:

Bucură-te, rază a Soarelui cugetător; bucură-te, strălucire a neapusului Luminător;

Bucură-te, fulger ce sufletele strălucești; bucură-te, căci ca un tunet pe dușmani îi îngrozești;

Bucură-te, că din tine a răsărit luminarea cea cu multe raze; bucură-te, căci izvorăști râul cel cu multe ape;

Bucură-te, că te-ai făcut chip al scăldătoarei duhovnicești; bucură-te, ceea ce întinăciunea păcatului curățești;

Bucură-te, baie ce conștiința o speli, bucură-te, pahar ce bucurie ospătezi;

Bucură-te, a parfumului lui Hristos mireasmă, bucură-te, ospăț al vieții celei de taină;

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Condacul 12

Vrând Iubitorul de oameni să dea iertare datoriilor celor de demult, prin El însușii s-a apropiat de cei ce s-au depărtat de harul Lui; și rupând zapisul păcatelor, aude de la toți: Aliluia!

Icosul 12

Cântând nașterea ta, Maică a lui Dumnezeu, toți te lăudăm ca pe o biserică însuflețită; că, Domnul, Cel ce ține în mâna Sa toate, sălășluindu-Se în pântecele tău, a sfințit, a preaslăvit și a învățat pe toți să strige ție:

Bucură-te, cort al lui Dumnezeu - Cuvântul; bucură-te, Sfântă mai cinstită decât toți sfinții;

Bucură-te, chivot ce cu Duhul ai fost poleită; bucură-te, a vieții comoară necheltuită;

Bucură-te, coroană de mult preț a împăraților credincioși; bucură-te, cuviincioasă laudă a preoților evlavioși;

Bucură-te, a Bisericii turn de neclintit; bucură-te, a sufletului zid de necucerit;

Bucură-te, căci cununi prin tine se gătesc; bucură-te, că vrăjmașii ca fumul se risipesc;

Bucură-te, a trupului meu tămăduire; bucură-te, a sufletului meu izbăvire;

Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Condacul 13

O, Prealăudată Maică, care-ai născut pe Cuvântul cel mai sfânt decât toți sfinții (de 3 ori), primind acum a noastră cântare de laudă, de toate necazurile ne izbăveşte și de viitoarele chinuri ne scapă pe noi cei ce-mpreună-ți strigăm: Aliluia!

Apoi se repetă Icosul I şi Condacul I, şi se face sfârşitul.

RÂNDUIALA CEASULUI PASCAL

SĂ SE ŞTIE că din Duminica Paştilor şi pănă la Duminica Tomii (adică toată Săptămâna Luminată), Miezonoptica, Ceasurile şi Pavecerniţa (şi chiar rugăciunile de dimineaţă şi de seară) se citesc în acest chip :

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte viață dăruindu-le (de 3 ori).

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi Sfântă învierea Ta o lăudăm şi o slăvim; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim, numele Tău numim. Veniți toți credincioşii să ne închinăm Sfintei învierii lui Hristos, că iată a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat (de trei ori).

Ipacoí, glasul al 4-lea :

Venind mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria şi găsind piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la înger : Pentru ce căutați printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare! Alergați şi propovăduiți că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuieşte neamul omenesc.

Condacul, glasul al 8-lea :

De Te-ai şi pogorât în mormînt, Cel ce eşti fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit şi ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: Bucurați-vă!, şi Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuți înviere.

Şi aceste tropare, acelaşi glas :

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul şi pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl şi cu Duhul, toate umplându-le, Cel ce eşti necuprins.

Slavă...

Ca un purtător de viață, ca un mai înfrumusețat decât raiul cu adevărat şi mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti locaş sfințit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă : Binecuvîntată eşti tu între femei, stăpînă, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Slavă... Şi acum... **P**e cea mai cinstită decât heruvimii...

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noştri...

Sfârşit şi Domnului slavă!

Cuprinsul

Rugăciunile dimineţii	7
Rugăciuni pentru diferite trebuinţe	17
Rugăciunile de seară	23
Rânduială înainte de spovedanie	31
Pavecerniţa Mică	37
Canon de pocăinţă către Domnul nostru Iisus Hristos	42
Paraclisul Maicii lui Dumnezeu	50
Canonul către Îngerul păzitor	61
Rânduiala sfintei împărtăşiri	69
Rugăciunile de mulţumire după dumnezeiasca împărtăşire	89
Imnul Acatist al Născătoarei de Dumnezeu	93
Rânduiala ceasului pascal	104